

e **LN** ou **G** aià

Revista social i cultural

**EQUIPAMENT CULTURAL
HOMENATGE A LA NOU;
BARTOLOZZI 1967 - 2006
GAIÀ FOLK**

Núm. 7, desembre 2006

El Gran Garrofer 1978 - Bartolozzi

EDITORIAL

Des de la darrera edició de la revista hi han hagut diferents esdeveniments que tenen una repercussió més o menys directe, tant en la vida social i cultural de la Nou com en l'àmbit polític autonòmic.

A nivell local, la inauguració de la primera exposició a l'espai més emblemàtic de la Nou de l'obra d'un artista proper però de renom internacional, Rafael Bartolozzi, acte que comptà amb l'assistència de nombrosos veïns, tant de la Nou com de Vespella, així com amb molts artistes i crítics d'art. Creiem que és una exposició retrospectiva de prestigi, de la qual tots els nouencs/es ens n'hem de sentir orgullosos i, sobretot, estar-ne agraïts, ja que a més està dedicada al nostre poble. "Homenatge a la Nou", que aquest n'és el nom, és una impagable promoció i per això l'homenatge és mutu.

No menys concorreguda fou l'obertura de la tan desitjada i necessària botiga d'alimentació Núria que superà qualsevol previsió d'assistència. També fou força lluada la participació dels nouencs a la Marató de TV3 d'enguany, centrada en el dolor crònic de les persones.

No sé si ho heu observat però d'un temps ençà el grau de col·laboració i implicació dels nouencs/es en qualsevol tipus d'acte ha augmentat considerablement, i d'això ens n'hem de felicitar tots.

En l'àmbit polític autonòmic, els catalans hem participat en el referèndum per l'Estatut d'Autonomia, en les eleccions al Parlament de Catalunya (participació que a la Nou fou la més alta de les comarques de Tarragona), i abans no es publiqui la propera edició d'el Nou Gaià, hi haurà encara unes altres eleccions: les municipals.

Però en aquestes dates el que ens porta de cap no són les vicissituds polítiques ni socials, sinó l'arribada de Nadal; la decoració lumínica arreu -als carrers, places-, els pessebres, la decoració dels arbres, el fred a la cavalcada dels Reis Mags d'Orient, etc. I, potser, la part menys positiva d'aquestes dates nadalenes: l'afany consumista que, des de qualsevol àmbit de l'Administració, s'intenta frenar amb un seguit de consells i campanyes de conscienciació. Per això, també des d'aquest espai, us volem recordar que les festes de Nadal són per viure-les i gaudir-les amb el caliu familiar que les envolta i fent ús del que caracteritza els catalans: el seny.

Des del Consell de Redacció d'el Nou Gaià us desitgem, de tot cor, unes bones festes!!

eL Nou Gaià

Consell de redacció

Jordi Cañellas

Ma. Teresa Figueras i Briones

Òscar Martí i Mompel

Núria Virgili

Ignacio S. Mincholed

Concha González

Josepa Martí i Rovira

Xavier Vila

Edita

Regidoria d'Acció Ciutadana de l'Ajuntament de la Nou de Gaià

Disseny editorial

Intangibles Creación y Comunicación

Imprimeix

Infotècnica - tot per l'oficina

Dipòsit legal: T-1732-2003

SUMARI

EDITORIAL	1
SOCIETAT. Equipaments Municipals	2
Grup de Dones	4
Grup Sardanista	6
U.E. La Nou de Gaià	7
Nouencs i Nouenques	10
Societat de Caçadors	11
CULTURA. Art	12
Escultura	14
Història	17
Poesia	21
Conte	22
Relat	23
Cinema	25
Teatre	26
Llar d'Infants	26
Dóna Corda al Català	28
AMPA	28
Iniciació al tast de vins	30
Història i medi ambient	32
Conferència de tardor	33
INFORMACIÓ. L'agenda 21 de la Nou	35
Un pas endavant	38
Gaià folk	38
L'habitatge	40
Meteorologia	42
L'Ajuntament informa	43

■ SOCIETAT

■ EQUIPAMENTS MUNICIPALS

INAGURACIÓ DE L'EQUIPAMENT CULTURAL DEL CASTELL DE LA NOU DE GAIÀ Per Toni Martí

Com tots sabem, el passat dia 30 de juliol de 2006, diumenge, es va inaugurar la segona fase del CASTELL DE LA NOU DE GAIÀ.

L'acte protocol·lari va comptar amb l'assistència d'autoritats i es va celebrar de manera molt, però que molt, festiva.

L'assistència va ser massiva. La plaça del Centenari es va omplir de gom a gom. Era una tarda d'estiu que convidava a sortir al carrer, a participar en aquest esdeveniment. El berenar-sopar va ser esplèndid i l'espectacle "Artistes del Mundo", sensacional. Recordeu com eren de bons tots ells?. Vàrem passar un capvespre que no oblidarem.

La remodelació s'ha fet tenint en compte l'ús que havia de donar-se a aquest cos del Castell de caràcter eminentment cultural i també respectant les parts més

emblemàtiques com el sostre de la sala principal o el terra de la sala de la planta baixa.

Com tothom podia veure, la construcció inicial s'havia anat degradant de tal manera que era impossible la recuperació per deixar-lo tal como era originalment.

Cal recordar que la part més noble del castell i de major interès arquitectònic -restaurada en anteriors fases- corresponent a la sala octogonal ocupada per l'actual despatx de l'alcalde, i la sala de Plens, sí que va poder-se rehabilitar d'acord amb el seu aspecte inicial.

Excavacions

A. Cantón

Treballs amb martell, mini i camió

Excavacions Antoni Cantón, S.L. - Avgda. Catalunya, 58
Tel. 977 655 256 - Tels. mòbils 659 835 116 - 659 672 077
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

El projecte fou realitzat per l'arquitecte municipal, Sr. Ramon Munté, i finalment ha tingut el resultat que tots vam poder veure aquell dia, o millor dit, vàrem intentar veure, atesa la gran quantitat de gent que va acudir-hi.

■ EQUIPAMENTS MUNICIPALS

B A N ANUNCIANT-NE LA INAGURACIÓ

B A N

GRAN INAUGURACIÓ DE LA REHABILITACIÓ DEL CASTELL DEL BARÓ DE LES QUATRE TORRES

Diumenge 30 de juliol de 2006
A 2/4 de 7 de la tarda

Jornada de portes obertes, gran berenar - sopar a peu dret a la plaça del
Centenari i, en acabar, fabulós espectacle.

Benvolgut veï/ina,

Després de més de 10 anys d'obres, de grans inversions, d'esforços, arriba el gran dia de la inauguració del castell del baró de les Quatre Torres. Gràcies a la il·lusió de tots els nouencs i nouenques i l'ajuda de les administracions, l'edifici es converteix en el principal equipament cultural del municipi per a gaudi de tothom. El castell és un paradigma de com la perseverança dóna els seus fruits, de com les idees mouen els diners i de com tots els objectius que es marqui aquest poble, unit, són possibles.

El castell és l'equipament d'un poble que mira al futur amb optimisme, i assumeix el repte dels canvis sense voler perdre'n la identitat. És també símbol que imprimeix caràcter i personalitat a la Nou. El castell és la nostra història i és el nostre futur, que ens correspon decidir entre tots, i serà també un lloc d'encontre, de diàleg, catalitzador de les inquietuds culturals dels veïns de la Nou.

Per tot el que significa i per tot el que serà, el 30 de juliol de 2006 és data assenyalada a la història de la Nou de Gaià i com a tal l'hem de celebrar: Que onegi orgullosa la nostra ensenya a totes les cases i que sigui dia de festa grossa! Perquè a partir d'ara totes i tots donarem contingut a aquesta rehabilitació. Perquè la recuperació d'aquest símbol per convertir-lo en equipament bé s'ho mereix. Perquè es l'orgull del poble i és un somni fet realitat.

Volem que hi siguis perquè tu ho has fet i ho faràs possible.

Vine a la festa de la inauguració. No t'ho pots perdre. T'hi esperem!

La Nou de Gaià, juliol de 2006

L'alcalde,
Joan Montragull i Rafi

■ EQUIPAMENTS MUNICIPALS

PLE ÚS EN ELS PRIMERS MESOS

També s'ha de dir que ja s'hi han realitzat diferents activitats. Els dies 20 i 21 d'octubre, dins de la programació del Gaià Folk, va tenir lloc la conferència de l'ONG Unitat Canina de Rescat i Salvament K-9, de Creixell, així com diferents tallers organitzats per l'AMPA, la Revista, la Colla Sardanista i el Grup de Dones; les reunions de l'Agenda-21, durant el mes de setembre i octubre; la XIIa Trobada de Dones del Tarragonès, el dia 18 d'octubre, que va aplegar més de 240 persones i també a diferents autoritats de Tarragona. I, en aquests darrers dies, les xerrades de la Tardor Cultural.

També fer esment especial del gran esdeveniment cultural que ha tingut lloc entre el mesos de novembre i desembre, sense precedents en el municipi, que és l'exposició retrospectiva de l'obra pictòrica i escultòrica de l'artista Rafael Bartolozzi, que

atrau gran nombre de visitants. Així, per un motiu o altre, tots hem tingut l'oportunitat de poder anar coneixent i gaudir de totes les sales d'aquest nou equipament municipal, així com de la gran terrassa posterior amb vistes a les terres de conreu de la Nou i del terme de Vespella.

Creiem que, cada vegada més, tenim el reconeixement de tots els visitants de les poblacions veïnes i, fins i tot, dels de la resta del territori que tenen l'oportunitat de descobrir el nostre poble i aquests magnífic equipament, que és a la vegada centre cultural i fet diferenciador de la Nou de Gaià, cosa que ens ha de fer sentir a tots orgullosos.

Esperem que aviat es pugui dur a terme la tercera fase de la rehabilitació del castell que inclourà la capella i la bodega.

I perquè quedi constància del moment històric que aquesta inauguració ha suposat, transcrivim el BAN que l'Alcalde, Sr. Joan Montragull i Rafi, va adreçar a tots els nouencs i nouenques.

■ GRUP DE DONES

■ XII TROBADA DE DONES DEL TARRAGONÈS

ALTRES ACTIVITATS

Pel Grup de Dones

Arribem al segon semestre de l'any i ens tornem a retrobar amb tots vosaltres per explicar-vos les diferents activitats que hem realitzat durant aquest període.

El gran esdeveniment, per a nosaltres, ha estat l'organització de la "XII TROBADA DE DONES DEL TARRAGONÈS".

Es va fer el 18 d'octubre de 2006. Després de mesos de feina, trucades, contactes, etc... per part de la nostra Presidenta, Carme Pallarès, amb totes les autoritats de la província, la Federació de Grups de Dones del Tarragonès i les pròpies associacions, va arribar el gran dia.

El 18 d'octubre a les 10 hores començaven a arribar els autocars plens de dones que volien passar un dia divertit, de trobada i d'intercanvi amb els altres grups de la comarca. En total van participar-hi 220 persones i 17 associacions del Tarragonès. Unes a les altres es preguntaven la procedència, mentre anaven esmorzant.

■ XII TROBADA DE DONES DEL TARRAGONÈS

DIFERENTS GRUPS REPRESENTATIUS DE LES DONES

Ja des de primera hora vàrem comptar amb la presència de la Sra. Roser Sardá, coordinadora Territorial de l'Institut Català de la Dona, així com la presidenta de la Federació del Grup de Dones del Tarragonès, la Sra. Mª Antonia Sendra. El regidor de l'Ajuntament de la Nou, el Sr. Jordi Cañellas junt amb la nostra Presidenta, Sra. Carme Pallarès, van donar la benvinguda a les autoritats i a totes les assistents.

Aquesta trobada també tenia un vessant cultural que va ser la conferència a càrrec de l'escriptora tarragonina Sra.

OLGA XIRINACS amb el títol de "Busquem la poesia", que es va fer a les dependències del castell i, com us podeu imaginar, la instal·lació cultural va impressionar a totes les assistents.

Al migdia es va fer un dinar de germanor al Casal i va ser llavors quan vàrem poder comptar ja amb la resta d'autoritats, representants de totes les Institucions que van col·laborar en fer possible aquesta Trobada:

- Sr. Joan Aregio
President de la Diputació de Tarragona
- Sr. Josep Mª Sabaté i Guasch
Delegat Territorial de la Generalitat de Catalunya
- Sr. Carles Sala
President del Consell Comarcal del Tarragonès

També hem de deixar constància d'altres institucions que ens han ajudat en l'organització com són: Institució de les Lletres Catalanes de la Generalitat de Catalunya, Departament de Benestar i Família i La Caixa.

I quan ja estàvem a les postres va arribar el moment de la diversió. Contàvem entre nosaltres amb la presència de NÚRIA FELIU, personatge molt estimat. Ens va recitar uns poemes tal com sap

fer-ho ella meravellosament i, al final, les assistents van reclamar-li que cantés i així ho va fer, participant tothom. El dia va acabar amb el lliurament d'obsequis per totes les Autoritats i Grups de Dones que eren presents i, com a traca final, va aparèixer la tuna que ens va fer cantar i riure. Varem xalar molt i molt.

Des del Grup de Dones de la Nou de Gaià volem donar les gràcies a tots els participants en aquest dia. Estem molt satisfetes del resultat final de la Trobada que serveix per, a més de passar un bon dia, per conèixer-nos més i cohesionar les persones que formen part d'un mateix territori i "fer país".

També agrair-vos la vostra participació i generositat en la recaptació per ajudar a la Lliga contra el Càncer de Tarragona que va organitzar la Junta Local de la Nou de Gaià, el dia 24 de setembre de 2006 (Dia de la Trobada de Paelles) al Cercat. La Sra. Carme Miralles, Presidenta, us vol fer saber que es van recollir 420,00 euros.

TOT UN ÈXIT...

■ XII TROBADA DE DONES DEL TARRAGONÈS

EL CURS DEL MES DE NOVEMBRE
WINDOWS 2a FASE

Durant el mes de novembre s'ha fet un curs d'informàtica sobre el funcionament d'INTERNET, que forma part d'un cicle que va començar ja fa uns mesos i acabarà a primers d'any 2007 amb el segon nivell de "Windows". S'han cobert la totalitat de les places disponibles.

També hem celebrat el Nadal 2006 amb la Festa de l'Amic Invisible, que ha tingut lloc el dia 2 de desembre, amb una participació rècord (més de 50 participants).

Us volem informar que, a primers d'any, hi haurà la Reunió Anual i s'han de renovar alguns càrrecs de la Junta. Animeu-vos a presentar

les vostres candidatures ja que és important que les sòcies participin des de dins de l'organització. L'aportació de cada una de nosaltres és interessant i enriquidora (no és massa feina, us ho assegurem...)

Ens acomiadem, com sempre, donant les gràcies a totes les sòcies per la participació en tot el que s'organitza i ANIMANT a totes les dones del poble de LA NOU DE GAIÀ, de qualsevol edat i condició, que formin part del nostre Grup de Dones. L'aportació de totes és important per a realitzar tota classe d'activitats, enriquidores per a nosaltres i, en definitiva, per la societat.

■ GRUP SARDANISTA

■ ACTIVITATS 2n SEMESTRE 2006

COL-LABORACIÓ AMB
EL GAIÀ FOLK

FESTA DE SANT JOAN. FLAMA DEL CANIGÓ

El passat 23 de juny el Grup Sardanista es va desplaçar a Reus a buscar la Flama dels Focs de Sant Joan arribada des de la muntanya del Canigó. Amb el fanal típic per l'ocasió la Flama va arribar fins al Casal de la Nou on moltes persones l'esperaven al so dels coets i es va llegir el missatge dels focs d'aquest any. El poble de la Nou des de fa uns anys és centre repartidor de la flama a altres pobles del Baix Gaià com la Riera i el Catllar. També des d'aquí marxa cap a la Conca de Barberà, fins a Santa Coloma de Queralt. Després del Visca Catalunya final tots a menjar coca i beure cava i fer les fotos de rigor amb la Flama, acte que fou organitzat pel Grup Sardanista amb la col·laboració de l'Ajuntament de la Nou.

BALLADA DE LA MARE DE DÉU DE LES NEUS

El passat 5 d'agost i dins els actes de la festa de les Neus hi va haver una ballada de sardanes a la plaça del Centenari amb l'acompanyament musical de la cobla Riella d'Agramunt on força sardanistes de la rodalia i gent del poble ens van acompanyar amb unes anelles que, tot i la calor, feien goig de veure. Al final unes galetes i cava per a tothom. Malgrat que els músics arribessin tard i fessin anar malament altres actes, donem les gràcies a tots els assistents per la

■ GRUP SARDANISTA

■ ACTIVITATS 2n SEMESTRE 2006

CASTANYADA POPULAR A RITME DE SARDANES

pacència i la companyia. Agrair a l'Ajuntament que dins dels actes de la festa incloguin les audicions i ballades com a programació habitual.

FESTA DE LA CASTANYADA
Dins de la diada de Tots Sants, el Grup Sardanista organitza la tradicional castanyada popular, al Casal municipal, amb sopar i ball. El passat 31 d'octubre com ja és tradicional a la Nou es va fer la festa de la Castanyada. Cent vint-i-dues persones es reuniren per sopar i ballar al so de l'organista Noé. El sopar fou preparat, com a novetat d'aquest any, pel restaurant "El Àlamo" d'Alcover, i per socis del Grup Sardanista va consistir en meló i pernil i llom "a la riojana" servit a les taules preparades perquè tothom pogués estar amb la seva gent el millor possible; després un gelat, tot acompanyat amb aigua i

vi. Una vegada començat el ball, cap allà a la una de la nit se serviren els panellets, castanyes i cava per ajudar a aguantar la ballaruca fins les tres de la matinada. Agrair als encarregats del Casal que aguantessin fins aquella hora i convidar tothom a gaudir de la Castanyada de l'any vinent. És important que cada any s'hi afegeixin persones i que participi la gent. Si algú no es vol perdre els actes que desinteressadament organitzen les entitats del poble, cal assistir-hi

GAIÀ FOLK

Aquest any el Grup Sardanista de la Nou va col·laborar en els actes del Gaià Folk organitzant uns tallers per a nens, junt amb l'AMPA del CEIP Codinetes, amb uns retallables de la cobla i la sardana que també havien de pintar i muntar. Aquest acte es va tenir lloc el dia 21 d'octubre al Castell de la Nou.

APLEC ANY 2007

Des d'aquestes ratlles ja us podem convidar al XIXè. Aplec de sardanes "Gran Jardí" que serà el proper dia 15 d'abril amb les cobles Blanes i Reus Jove. Per això us demanen que us reserveu aquell dia per participar i assistir a l'Aplec.

Volem desitjar-vos Bones Festes i un Bon Any Nou.

■ U.E. LA NOU

■ GAUDIR DE LA NOVA CATEGORIA

NOTÍCIES BREUS

Per Toni Virgili i
Jordi Virgili

Plantilla 2006/2007:

Porters: Sergi Infantes, Alberto Barrio, Isaac Fortuny

Defenses: Jordi Cortés, Jordi Fortuny, Carles Rovira, Pere Giner, Jordi Salas

Migcampistes: David Fortuny, Jordi Serrano, Lluís Giner, Xavi Plano, Illan Tomàs, Joan Pere Sanromà, Nacho Cerezuela, Jonathan Morales.

Davanters: Jordi Calvet, Albert Fortuny, Eric Tomàs, Jordi Virgili, Hector Caro

Cos tècnic: Francesc Plano (entrenador), Alberto Barrio (ajudant i entrenador de porters), Manolo Infantes (ajudant i delegat de camp)

Directiva: Pere M. Sanromà, Antoni Virgili, Carles Vives

A vegades, el ritme vertiginós de la vida i la competició no ens permet d'assaborir plenament els èxits assolits. La placidesa i la tranquil·litat de la saviesa oriental ens conviden a la següent reflexió: l'èxit és obtenir el que es vol. La felicitat és voler el que s'ha obtingut. El nostre equip va obtenir un gran èxit amb l'ascens de categoria. Ara toca assaborir i

PALLARÈS
CONSTRUCCIONS

*Avgda. Catalunya, 62
43763 La Nou de Gaià
Tel. 977 655 283*

jmpallares@conspallares.com

■ GAUDIR DE LA NOVA CATEGORIA

U.E. LA NOU JA TÉ ENTRENADOR NOU:
Sr. FRANCESC PLANO

2

gaudir de la nova categoria. Des de la junta directiva s'intenten planificar al màxim tots els aspectes per tal que l'equip rutlli. Després, els esdeveniments i la competició et porten al lloc que et mereixes.

Ja que els nostres jugadors no reben cap compensació econòmica, procurem posar els mitjans necessaris, tractant-los amb cura i respecte, per tal que estiguin a gust i ben atesos. Per això, enguany s'han millorat les instal·lacions per tal que la pràctica esportiva sigui més plaent i també s'ha proveït als jugadors amb equips i materials esportius (xandalls, bosses, dessuadores...).

També, com ja és sabut, s'ha canviat d'entrenador. Aquesta decisió es va prendre per tal d'incentivar els jugadors, doncs el nou entrenador, en Francesc Plano, és una persona amb amplis coneixements que de ben segur aportarà als jugadors profitosos ensenyaments.

Els jugadors, a canvi, hauran d'esforçar-se perquè el nivell d'exigència del nou míster és més elevat de l'habitual en el nostre equip. Esperem que en un espai de temps prudencial s'assoleixi una bona simbiosi que beneficiarà el nivell de joc de l'equip.

Per ajudar l'entrenador, també hem incorporat l'Alberto Barrio, que és un veí recent del nostre poble. Ell es va mostrar interessat en col·laborar, cosa que nosaltres vam acceptar de molt bon grat. A més, quan el porter titular no pot jugar, ell n'ocupa el lloc amb total

garantia. Per tot això i pels consells que ens aporta, podem considerar que la seva incorporació ha estat un gran encert. Així mateix, se li han encomanat les tasques de delegat al Manolo Infantes, amb una llarga trajectòria a l'equip veí de la Riera.

La seva coneixença dels àrbitres i el bon tracte que els dóna ens són de gran utilitat. Cal dir que, a més, assisteix el míster als entrenaments i vetlla per mantenir les bones relacions entre els jugadors. No és estrany, doncs, que sigui una persona molt apreciada per tothom.

■ GAUDIR DE LA NOVA CATEGORIA

L'OBJECTIU QUE ENS VAM MARCAR SEMBLA GAIREBÈ ASSOLIT

L'objectiu que ens vam marcar a principi de temporada, mantenir la categoria, sembla gairebé assolit, cosa que dóna tranquil·litat a l'hora d'afrontar els partits.

Per acabar volem expressar la nostra emoció i agraïment al suport que hem rebut per part del poble. Enguany, hem incrementat considerablement el nombre de socis, els comerços i empreses han col·laborat posant publicitat a les tanques instal·lades al camp.

També hem trobat un viu interès per part del nostre ajuntament i el suport incondicional dels cada dia més nombrosos espectadors

que assisteixen al camp el dia del partit. Estem, per tant, orgullosos de què els èxits de l'equip, el poble se'ls hagi fet seus.

Notícies breus

- Tanques de publicitat: S'han instal·lat unes tanques al voltant del terreny de joc que permeten encabir-hi publicitat. Aquestes xapes ens les va aconseguir el Francesc Plano, que també ens va ajudar a pintar-les i a col·locar-les.

Això demostra el compromís del mïster amb el club. A hores d'ara moltes tanques ja llueixen la publicitat d'empreses, comerços

del nostre poble i de fora. L'estètica del camp ha millorat notablement.

- Nous patrocinadors: El José Martínez, ex-directiu persona vinculada al nostre equip, ens ha aconseguit diversos patrocinadors per proveir de material esportiu l'equip. L'empresa PROPDEMAR ens patrocina els xandalls i el banc SANTANDER, les bosses. Des del club li agraïm el seu interès i col·laboració.

- Altes i baixes: Les noves incorporacions per a aquesta temporada han sigut les de: Alberto Barrio, Jonathan Morales, Xavi Plano, Illan Tomàs, Nacho Cerezueta, Eric Tomàs, Jordi Virgili i Isaac Fortuny. Les baixes són: Xavi Infantes, Toni Rodríguez, Roger Canyellas, Marc Canyellas, Kike López, Manel Gordillo i Jordi Dalmau.

- El secret de l'èxit: Hi ha diverses opinions sobre els secrets de la bona marxa de l'equip. Una d'elles diu que són els meravellosos cocs amb què la dona del Manolo Infantes, la Rosita, obsequia els jugadors, els quals n'estan encantats i es delecten pel seu sabor, que creuen donar-los força per guanyar els partits.

Resultats temporada 2006/2007

C.E. Imperial	1	-	1	La Nou
La Nou	2	-	0	U.D. Torredembarra
J.E. St. Jaume Domenys	4	-	5	La Nou
La Nou	0	-	2	C.E. Vendrell
La Nou	0	-	1	C.F. Pobla de Mafumet
C.F. Vila-rodona	0	-	3	La Nou
La Nou	2	-	0	C.F. Rayo Tarragona
At. Sta. Cruz	0	-	1	La Nou
La Nou	2	-	1	At. Segur
U.D. Tancat	2	-	1	La Nou
La Nou	2	-	2	C.F. Canonja
C.F. La Riera	4	-	1	La Nou
La Nou	2	-	1	At. Bellvei

■ SOCIETAT

■ NOUENCS I NOUENQUES

TROBADA DELS MARTÍ

Per Sisco Martí

El passat dissabte, onze de novembre de 2006, dia de Sant Martí, va tenir lloc a la Nou de Gaià, una trobada dels portadors del cognom Martí, descendents de Joan, Lluís i Maria Martí Mercader de la Nou de Gaià. La Maria va fer arribar el cognom en casar-se amb un altre Martí fins a Vilanova i la Geltrú, on anà a residir.

A la trobada, hi van participar seixanta-tres persones. La jornada la podríem dividir en cinc parts.

La primera part consistí en una concentració a les onze del matí a la plaça del Centenari, que representà una presa de contacte per a uns i un càlid retrobament per a altres.

La segona, en una anada al Castell, on vàrem visitar l'Ajuntament i les sales annexes, on hi havia una

exposició del pintor i escultor Rafael Bartolozzi. En sortir, ens vam fer una fotografia de família per aquesta la vostra revista.

Després, vam visitar la casa d'Antiguitats, per gentilesa de la Conxi, la qual ens va obrir la porta. La tercera part consistí en una anada a l'Església, on mossèn Casimir Martí, reconegut teòleg i historiador, va oficiar una missa senzilla, però molt emotiva en record dels familiars difunts.

La quarta, en una passejada pels carrers del poble. Alguns descobrien per primera el poble, la casa i els carrers, on van néixer, viure i passejar una part dels seus avantpassats. A d'altres, els venien a la memòria records d'infantesa, de quan venien a passar les vacances d'estiu. I, els que venien més sovint al poble, van poder contemplar els

canvis i les millores que s'han fet i es fan.

Per últim, la cinquena, en un desplaçament a la veïna localitat de Salomó, per arrodonir la celebració amb un dinar de germanor, al restaurant "El Jardí".

Dins el restaurant, les famílies es van barrejar a les diferents taules, ja que vam pensar que així ens podríem conèixer millor. Després a l'hora del cafè, es van projectar una sèrie de fotografies antigues de les nostres famílies i es van lliurar uns obsequis per a cada família. L'acte acabà amb una sessió fotogràfica i amb el desig de tornar-lo a repetir. Finalment, vull donar les gràcies a l'Ajuntament de la Nou de Gaià, a Mossèn Jordi, a la Conxa i al regidor Toni Martí i a totes les persones que han fet possible aquesta trobada.

■ SOCIETAT

■ SOCIETAT DE CAÇADORS

"EL TINO"

Per Societat de caçadors "El Castell"

Ens ha deixat un bon amic, un gran caçador i una bona persona.

Recordo que em comentava que abans, quan era una quitxalla de 12 ó 13 anys, anava a llaurar amb la mula tot el dia per aquests camps de Déu, però que sempre tenia mitja hora per anar a caçar dos conills que serien el "tall de l'endemà". Abans anava així, sorties a caçar i mataves 15 ó 16 llebres i 30 ó 35 perdius, que ara no hi són en tot el vedat de caça. Abans, amb tot, pel que fa a la caça era molt millor; i ara, a sobre, estem mal vistos per tothom!

Un dia va venir al magatzem de la Cooperativa i em va preguntar si sabia què era un "cap-sigrant", referint-se a l'ocell, i en dir-li que no, quan acabàrem, vam anar al tros de presseguers que tenia. Per cert, els

"préssecs del tino" eren els millors, anomenats per tothom, i de vinya!, que en diuen els "pixapins"; amb el seu perfum enamoraven. Tot seguit li vaig fer unes fotos. Era un ocell magnífic. Al niu hi estava covant el ous. Aquestes fotos les vam portar al Departament de Medi Ambient a Tarragona i ens van dir que era un "Alcaudon real", un ocell molt rar de veure i que feia molts anys que no n'havien vist cap.

Amb això vull dir que ell s'estimava la natura, la vivia dia a dia, anava al bosc on omplia un cistell de bolets i era feliç. Es coneixia el territori com el palmell de la seva mà, tots els caus dels conills, quan es podien furar; el cau gran, el d'estenedor; la cova de la Faringalla, el cau del pedregal, per on baixava el senglar de la muntanya. Els seguia les petjades com els indis a les pel·lícules del far west. Si ell deia que eren a les roques o a la muntanya del Mestret o a la font del Dalmau, ja podies fer la batuda que no s'equivocava. Poques eren les

TINO

vegades que no matava algun senglar.

Era una gran persona. Quan el trobaves pel carrer o assegut al Casal, era agradable de parlar amb ell de tot allò que li agradava: de la caça, del bolet o del futbol, una altra de les seves passions. De jove, els diumenges quasi les ajuntava totes anant al mati a caçar, a la tarda a jugar a futbol i després a ballar amb la xicota.

En fi, era un home de la terra i per la terra. Vivia per la caça i va morir caçant.

Lamentem també que ja no sigui aquí per donar-nos els consells d'un gran caçador.

Tancaments metàl·lics
Reixes i portes
Bruc

620 32 52 92

■ ART

BARTOLOZZI A LA NOU DE GAIÀ

Per Joan Abelló Juanpere.

Crític i historiador d'art

Bartolozzi davant de la casa dels veremadors al 1967

Ja fa temps vaig glossar l'extraordinària capacitat literària dels paratges del Tarragonès que envolten l'itinerari vital d'un dels artistes més fecunds i capaços que han aterrat a Catalunya des de fa molts anys. Aleshores deia:

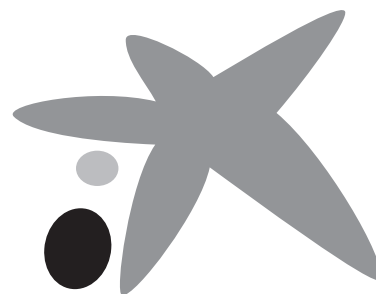
“Tot plegat, un territori amb un considerable patrimoni monumental, i com a tret unificador una pedra acolorida pel sol, de vegades d'or i daurada i d'altres de cendra i d'argent, que des del temps dels romans construeix una determinada geografia urbana i paisatgística, que sedueix tant als foranis com als nadius d'aquest territori de la

el 1963, i a la Nou de Gaià, pocs anys després, el 1967, a la recerca d'un lloc inspirador on poder preparar una exposició, malgrat la seva joventut, per a una de les galeries catalanes més importants del segle XX, la Sala Gaspar del carrer Consell de Cent de Barcelona. Aleshores en Bartolozzi fou rebut pel Somatent de la Nou. No cal dir que el seu aspecte hippie va impactar d'allò més! Molts anys després serà nomenat alcalde de Vespella de Gaià, i fa ben poc s'ha inaugurat una mostra retrospectiva seva al Castell de la Nou, que té tots els números en convertir-se en la seu de la Fundació Bartolozzi, de la

Catalunya Nova”.

I ara que està molt de moda tot això del mestissatge, dels dirigents nou-vinguts, i la immigració positiva, és bo recordar que l'artista homenatjat va arribar a Catalunya

qual formen part cervells fonamentals del país –a més de qui signa, faltaria més!- com sense anar més lluny: Eudald Carbonell, Francesc Giralt, Xavier Allué, i Bigas Luna. La Galeria Gaspar, actualment és dirigida pel descendent més jove de la nissaga, Moshan Gaspar, mig empeltat de saharauí. Per tant des de l'arribada dels homínids en aquestes terres, tema que estudia el Carbonell, i sobretot des de l'aterratge del Bartolozzi, han canviat moltes coses. Tots els mohameds, i les fátimes també, li han d'estar agraïts per la seva tasca educativa, i tots nosaltres, sense anar més lluny per la interpretació del paisatge, o allò que és més important, per a la incorporació d'aquest paisatge als llibres d'història de l'art nostrada o la de més enllà. Perquè desenganyem-nos, els que es

”la Caixa”

■ ART

EL CASTELL DE LA NOU, POSSIBLE SEU DE LA FUNDACIÓ BARTOLOZZI

2

deixaran els ossos després de nosaltres entre aquests terrossos de terra, tindran com a referència i imaginari d'aquests quilòmetres de Tarragonès, els lumínics i feliços quadres del Bartolozzi, tant Hockney i hippiosos als inicis com analítics, cerebrals i farcits de signes, posteriorment.

He tingut la sort de descobrir paratges inoblidables amb l'artista, paratges on ja s'ha aturat el temps, escrits i reescrits mil i una vegades per a la història de l'art. Monestirs de Toscana on venerables monjos han pintat

escenes memorables del Renaixement pictòric occidental, ciutats barroques enrunades a la més profunda part de Sicília, on la pedra brilla tant com la lumaquella del Mèdol, sense anar més lluny crec que és la mateixa i que ens agermana i crea vincles fonamentals en la nostra cultura.

Perduts per boscos del sud d'Itàlia on il·luminats mecenes pretenen reescriure la història de l'art, presents en festes ancestrals hispanes on el brau és el rei en companyia de crítics d'art memorables. Però on

realment ens hem emocionat és trepitjant aquest territori, mirant de traduir-lo en art, sovint en diverses i moltes activitats, però de vegades només en la reflexió i l'esguard del paisatge, que potser en un miratge se'ns converteix en uns monticles de la Toscana, o la línia de mar en la suau badia de Siracusa, per això és important exposicions com aquesta, que a més d'homenatge al mestre, ens fa sentir més vius, més humans, i veure també com tot es mou (eppur!) i continua, com l'art de Bartolozzi.

■ CULTURA

■ ESCULTURA

EXPOSICIÓ SOBRE L'OBRA DE GARGALLO

Per Òscar Martí i Mompel

En un dels edificis més simbòlics de la capital catalana, la casa Milà, popularment coneguda com la Pedrera, del genial arquitecte Gaudí, des del 31 d'octubre d'enguany i fins el 28 de gener de 2007 s'hi pot veure l'exposició dedicada a l'obra de l'escultor Gargallo, organitzada per la Fundació de Caixa Catalunya, que hi té la seu.

Gargallo va néixer a Maella (Aragó) l'any 1881 però als 7 anys, juntament amb la seva família, va anar a viure a Barcelona i posteriorment va traslladar-se a París, on aprofundiria els seus estudis primer i després s'hi exiliaria en temps de la dictadura de Primo de Rivera. Morí a Reus, als 46 anys, quan havia anat a inaugurar una exposició sobre la seva obra i a rebre un homenatge del Centre de Lectura d'aquella ciutat.

Coetani d'artistes com Picasso i Nonell, i d'una època

d'esplendor arquitectònica en què el modernisme deixaria la seva empremta a Barcelona més que en cap altra ciutat, Gargallo fou un dels escultors preferits per arquitectes com Domènech i Muntaner per engalanar edificis i monuments. Podem veure'n escultures a l'estadi olímpic Lluís Companys de Montjuïc, a la plaça de Catalunya, al Palau de la Música, a l'hospital de Sant Pau...

Gargallo, tot i dominar el llenguatge escultòric clàssic, destacà i rebé reconeixement per revolucionar l'escultura, amb nous materials, formes i volums, fins llavors inèdits, i que el situaren a l'avantguarda. N'és un exemple l'escultura d'una ballarina de metall, amb els seus corresponents esbossos i motlles que també hi són exposats.

La juxtaposició de plans, que formen volums i buits, és d'una

originalitat i bellesa encisadores i mostra la seva intenció minimalista i simplificadora.

Una exposició del tot recomanable, fins i tot per a neòfits en la matèria com qui subscriu.

Sala d'exposicions de la Fundació Caixa Catalunya.

La Pedrera.
Passeig de Gràcia, 92

De dilluns a diumenge,
de 10 a 20 h.
Entrada gratuïta.

EXCAVACIONS I SERVEIS AGRARIS

JOAN FORTUNY

C/ Hostalets, 22
43763 La Nou de Gaià

977 65 54 38
650 31 26 27
646 00 60 77

■ OPINIÓ

■ ARTE SIN COMPLEJOS

LA FACULTAD DEL LENGUAJE

Per Ignació S. Micholed

Probablemente es la facultad del lenguaje lo que nos hace a los seres humanos más humanos. Compartir pensamientos, sueños, alegrías y tristezas; a fin de cuentas emociones que nos acercan a la comprensión y al enriquecimiento individual, y consecuentemente colectivo. El lenguaje no está limitado a la expresión verbal sino que afortunadamente

contamos con otros modos, otros medios, otros vehículos para transmitir emociones y sentimientos como son la palabra escrita, los signos, la música y el arte.

En los lenguajes de signos, la música y las matemáticas, son por excelencia los vehículos con los que podemos comunicarnos universalmente. Podemos leer

Miró

matemáticas en cualquier lugar del mundo y alcanzar a comprender su significado independientemente del país o del idioma. Lo mismo sucede con la música, podemos comprender las notas de una partitura de un modo común.

El otro gran lenguaje de signos es el arte, y surge como una necesidad de expresión del ser humano ante los sentimientos simbólicos y su representación. Sin duda es el más controvertido de todos los lenguajes, y en algunas de sus representaciones el menos inteligible

bajo el punto de vista de comunicación entre quien lo representa y quien lo percibe. Cuando un niño hace sus primeras representaciones mediante trazos sobre un papel tenemos que esforzarnos para intentar comprender toda la carga expresiva que pretende comunicar. Una casa aparece

como un borrón circular y la figura de una persona como unas rayas indescifrables. A medida que aumenta su capacidad de representación podemos ir identificando lo que quiere expresar. Este avance es común a cualquier asunto de la vida, es el aprendizaje y las habilidades de cada persona lo que posibilita o limita el grado de avance. Esto, que es obvio, en el caso del arte parece perderse de vista cuando nos enfrentamos ante expresiones artísticas sobre todo en el arte moderno y contemporáneo. El niño que pintaba borrones, y ha avanzado en sus habilidades hasta poder representar la figura humana con detalle, en su interpretación artística adulta puede llegar a conformar un

INTANGIBLES & BOOKS

*Antigüedades Modernas
Antiguitats*

Libros Raros · Globos · Art Deco · Bauhaus

www.intangiblesbooks.com
Tel. 977 65 53 54 LA NOU DE GAIÀ

■ ARTE SIN COMPLEJOS

EL LENGUAJE ARTÍSTICO

2

criterio diferente de expresión desde el conocimiento clásico hacia otros caminos de representación, en el que la figura humana vuelva a ser simbólica o desconcertante.

Mal que bien casi todos podemos hacernos entender en los idiomas cercanos a nuestro ámbito, no nos resultará demasiado difícil entendernos en Francia o en

Inglaterra sin tener grandes conocimientos del idioma, pero si vamos a Finlandia probablemente nos costará algo más, y si estamos en África entendernos con alguien que habla Suahili puede ser un problema.

Con el arte sucede algo similar, si el lenguaje artístico es figurativo, en el que las cosas representadas parecen lo que son, no tendremos problema en entender ese cuadro

ya que el artista se expresa en un lenguaje que nos es familiar, independientemente que nos agrada más o menos lo representado. Los problemas comienzan a aparecer cuando el lenguaje del artista no nos resulta tan común.

Esto nos puede suceder ante el arte primitivo en el que los códigos de representación no son familiares a nuestra cultura, estética, o consideraciones. En el otro extremo, el arte de vanguardia entendido como nuevos métodos de representación, también puede resultarnos extraño, incomprensible, e incluso inaceptable.

No entender el Suahili no nos produce ningún complejo, no entender una representación artística tampoco debería suponernos ningún complejo. Si ponemos cierto interés cuando nos hablan en un idioma que nos es extraño podremos poco a poco, ayudados por la expresión de quien nos habla, por sus gestos o por como sonríe, de qué o qué nos está hablando.

Ante un cuadro, una escultura o cualquier otro medio artístico, si mostramos un cierto interés por alcanzar a interpretar qué nos está diciendo también podemos llegar a entender, y si no se produce el entendimiento sí que nos motivará a imaginar, suponer, evocar... a fin de cuentas nos proponen algo que no nos resulta común pero que tiene una carga simbólica de un estado de ánimo, de una técnica, de un mensaje más o menos cifrado.

“Yo no entiendo de arte”. Esta frase la hemos pronunciado todos alguna vez en la vida con un sentido pesadoso o de complejo. Yo tampoco entiendo de setas pero me gustan cocinadas en todas sus formas. Como observadores, al Arte debemos mirarlo sin complejos ni dudas; está ahí para nuestra satisfacción y enriquecimiento.

EL GRECO

■ HISTÒRIA

■ ELS REQUESENS, SENYORS D'ALTAFULLA I LA NOU, SEGLES XIV-XV

EL LLINATGE DELS REQUESENS

Per Lluís Virgili

Part Primera

FA 700 ANYS...

El període que transcorre des de la mort de Jaume I (1276) fins a l'inici del regnat de Ferran II (1479) –la Baixa Edat Mitjana– viu dues èpoques ben diferenciades: una primera de plenitud (1276-1333), caracteritzada en el pla polític pel pactisme entre la monarquia i l'oligarquia, i, en l'econòmic, pels grans beneficis que obtenen els propietaris de la terra (noblesa, església i alers) en l'explotació agrícola. Una segona època (1333-1479) de crisi: la fi dels reis del Casal de Barcelona, conflictes successoris, canvi de dinastia, conflictes socials (guerres remences, guerra civil catalana). Per altra banda, l'increment demogràfic que havia generat la

primera època de bonança, produeix en aquesta segona un desequilibri entre la producció agrícola i la població. Per agreujar encara més la situació, s'ajunten uns anys de males collites -1333, "lo mal any primer"–, la introducció de la pesta negra (1348) que provoca un descens demogràfic d'entre un terç i un quart de la població, i fins i tot d'atacs de pirates en llocs costaners, com a Tamarit i rodalies.

Es calcula que a la fi del segle XIII, al Principat de Catalunya hi havia una població d'uns cinc-cents mil habitants, dels quals quatre-cents mil eren pagesos. Un segle més tard, pràcticament la població s'havia reduït a la meitat. Això vol dir que, de sobte, ens trobem amb una redistribució de la població:

s'abandonen les pitjors terres, apareixen pobles abandonats i masos rònecs (sense gent que els treballi). La reacció senyorial no es fa esperar: s'endureix la pressió sobre els camperols per tractar de recuperar el seu anterior nivell d'ingressos per les rendes de la terra. Les penúries a què es veu abocada la pagesia la porten a una situació descoratjadora, presagi d'un clima pre-revolucionari.

Aquest mar de fons també era palès a les ciutats. Les classes populars urbanes, mercaders i menestrals que es trobaven excloses del govern, pressionen per introduir elements democràtics i polítiques econòmiques favorables als seus interessos. A Barcelona, la pugna entre el partit del patriciat (propietaris de la terra, grans

■ ELS REQUESENS, SENYORS D'ALTAFULLA I LA NOU, SEGLES XIV-XV

LA FAMÍLIA RECASENS

ES DEDICAVA AL COMERÇ MARÍTIM

2

comerciants i rendistes), anomenat la Biga –la biga que aguanta la ciutat-, s'enfronta a la Busca (l'encenall), el partit dels grups socials populars (menestrals, artistes, petits comerciants), que denuncien la corrupció i exigeixen un proteccionisme comercial i una reorganització econòmica

A Tarragona, aquests enfrontaments pel lideratge municipal tenen lloc entre partits d'un mateix estament (el de la mà major) però diferenciats en la preeminència que es dona al govern reial o al govern senyorial, que en aquest cas és de l'arquebisbe. El cert és que després d'aquests afers,

poder reial reeixí, i que l'arquebisbe deixà de ser l'únic senyor.

Poques, molt poques famílies nobiliàries, com els Requesens, saberen readaptar-se a les noves tendències i apostaren per l'activitat comercial, fent costat a la monarquia en el seu intent de contrarestar el poder de la noblesa i el patriciat urbà.

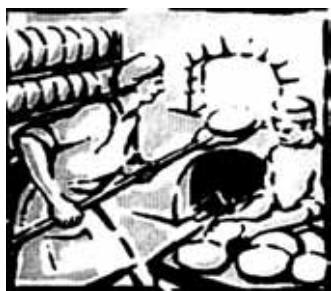
EL LLINATGE DELS REQUESENS

Des del segle XII hi ha notícies d'una família Requesens domiciliada a Tarragona, dedicada al comerç i el transport marítim, molt enriquida amb l'expansió catalana pel Mediterrani. Dels primers dels que tenim notícies són els germans Bernat i Guillem, morts respectivament els anys 1286 i 1287 segons una làpida de la catedral de Tarragona. De Guillem, sabem que té dos fills: Pere i Berenguer, que figuren com a ciutadans de Tarragona l'any 1297. Pere és conseller reial, i Berenguer ja apareix com a senyor d'Altafulla i la Nou en un document de venda d'un hort el 7 d'octubre de 1337 –arxiu del senyor Josep Maria Baldrich-.

Sabem que vers el 1330, té lloc el casament de Berenguer de Requesens, senyor d'Altafulla i la

Nou, amb Blanca de Montoliu i d'Anglesola, i, que el seu germà Pere de Requesens, es casà el 1332 amb Geraldona d'Anglesola (casa que posseïa les senyories de Bellmunt i Butsènit d'Urgell), germana d'Esclarmonda, casada amb Ramon de Montoliu –com veiem, la relació endogàmica entre les famílies nobles ve de lluny-. L'any 1344, Pere ven al monestir de Poblet les senyories de Bellmunt i Butsènit, i amb els cabals obtinguts, adquireix el castell, vila i terme del Catllar a Humbert de Montoliu per 39.000 sous. A més, figura com a senyor de Vilallonga i Puigdelfí, segons algun historiador per matrimoni amb Blanca de Montoliu, i per d'altres per una adquisició a Humbert de Montoliu. El seu fill, Berengueró de Requesens i Montoliu, vengué el Catllar a Bernat d'Olzinelles el 1351, presumptament per dificultats econòmiques, problemes jurisdiccionals i penúries que arrossegà la pesta negra de 1348 (veure "El Catllar", M.M. Fuentes).

El fill de Berenguer, Lluís, heretà les senyories d'Altafulla i la Nou. Sabem per un document de la venda de drets jurisdiccionals: "venda per part de l'Infant Joan i altres reials procuradors, el 15 de març de 1382 a Marcó Maçana, de tota la jurisdicció dels castells

FLECA

CAN JOAN

Especialitat amb coques de
ceba i espinacs
Pastissos de tot tipus

c/. Nou núm 18 Tel. 977 65 52 61
LA NOU DE GAIÀ

■ ELS REQUESENS, SENYORS D'ALTAFULLA I LA NOU, SEGLES XIV-XV

ALTAFULLA I LA NOU FORMAVEN
PART DE LA VEGUERIA DE VILAFRANCA

d'Altafulla, SANOU i Ferran, pel preu de 375 lliures, 15 sous i 8 diners". Una notícia de la mateixa data informa que: "Pere Maçana, mercader de Vilafranca, concedeix la facultat de redempció als procuradors reials que havien venut la jurisdicció civil i criminal [els anomenats mer i mixt imperi] que el rei tenia als castells d'Altafulla i la Nou, que són de Lluís de Requesens, doncell". Anotem que la venda de drets jurisdiccionals era una potestat reial, i ja ens consta un antecedent en temps dels Montoliu. Així, segons dades extretes de l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona, el 1223 "Bernat Segarra, oficial de Tarragona, reclamava 100 lliures degudes al seu predecessor, el cavaller Ramon de Montoliu. Aquest any vengué el mateix any el lloc de la Nou a Pere Messegué per 2000 lliures".

D'altres documents que assenyalen el lligam dels Requesens amb Altafulla i la Nou són els fogatges, tributs que s'abonen a la Corona per cada casa habitada amb foc a terra (es calcula un promig de 4,5 habitants per casa). Constatem que en el fogatjament de 1358 situa com a senyor d'Altafulla i la Nou a Berenguer de Requesens ("Berengarius Requesen pro XLV focis quos habet in loco sua d'Altafuyla et a la Nou"), amb 35 focs.

A les Corts celebrades a Cervera el 1359, en el regnat de Pere el Ceremoniós, Altafulla i la Nou ja figuren incorporades a la vegueria de Vilafranca, atès que el riu Gaià feia de partió entre les vegueries de Vilafranca i Tarragona. Dins els "fochs desgleya e de cavallers" Altafulla i la Nou figuren com a possessions de Lluís de Requesens. Tanmateix, alguns historiadors creuen que, per edat, tan sols era l'hereu, i que el senyor era Berenguer confirmant-ho en el document vist anteriorment, en el qual Lluís figura com a donzell, és a dir, noble que encara no ha estat armat cavaller, mentre Berenguer consta com a cavaller als fogatges de 1358 i 1365. Veiem-ho copiat textualment:

- Altafulla e SANOU: d'en Luys de Requesens, 36 focs.
- Castell de Montornés: de Santes Creus, 30 focs.
- Quadra de Virgili: d'en Berenguer de Boixados, 9 focs.
- Ardenya del terme de Montoliu: qui es den Bertran de Galifa, 8 focs.
- Castell de Vespella e terme: den Dalmau de Queralt, 30 focs.
- Tamarit i Montoliu, atesa la seva ubicació a l'altra banda del riu Gaià, ja s'inclouen a la vegueria de Tarragona. Del fogatge de 1365-1370, a la vegueria de Vilafranca del Penedès:

PREMSA VI

"segons lo nombre de les Corts de Cervera e de Tortosa axi Reyals franchers aloers de ciutadans e homens de vila e de Esgleya de Nobles e Cavallers", dins l'apartat segon, corresponent als "llochs de ciutadans e homens de vila", tenim: -Altafulla e ÇA NOU den Berenguer de Requesens, 35 focs.

Lluís va tenir dos fills: l'un, Guerau, fou bisbe de Lleida, i l'altre, Lluís (Lluís de Requesens i de Relat), heretà les senyories d'Altafulla i la Nou. Casat amb Constança de Santa Coloma, castlana de Santa Coloma. A 1396, figura en l'expedició de l'infant Martí a Sicília. A 1408, amb Martí el Jove a Cerdanya. És diputat a les Corts de Catalunya el 1415. L'ajuda molt

■ ELS REQUESENS, SENYORS D'ALTAFULLA I LA NOU, SEGLES XIV-XV

EN GALCERAN
I EN BERNAT

4

en aquests ascens social i polític, sens dubte, la seva posició favorable a la introducció de la dinastia dels Trastàmara a la Corona d'Aragó –fou un dels 24 membres que durant l'Interregne, intervingueren en les reunions prèvies al Compromís de Casp-.

Tan controvertits com ell foren els seus fills Galceran i Bernat. Homes que gaudiren de la confiança del rei Alfons el Magnànim i, després, de Joan II. Per la seva actuació ambiciosa i un tarannà no massa escrupulós, es van convertir en exemple d'empresaris pre-capitalistes.

Actuen com a funcionaris reials, alhora que d'armadors, de corsaris, de mercaders o de banquers, estenent una xarxa financera a la Mediterrània amb centres principals a Barcelona, Palerm i Rodes. Contraris al patriciat urbà de Barcelona (La Biga), són fermes defensors i impulsors de l'altre partit (La Busca). La presència de

Galceran com a governador de Catalunya fa que els Requesens siguin qualificats pel patriciat com a traïdors (“Malfaytors en superlatiu grau pitjors”). Les picabaralles constants entre una i altra facció, juntament amb el secular problema, irresolt, dels pagesos remences, engendrarà la llavor que portarà a la Guerra Civil de 1462 entre Joan II i la Generalitat, i que després de deu anys de lluites que delmaren el país, es decantarà pels reialistes, entre ells, els Requesens.

De Galceran, mort a 1465, se'n conserva un document a l'Arxiu Diocesà de Tarragona, datat el 20 d'abril de 1448, que diu: “Jo, Galcerán de Requesens, militar, governador general de Catalunya, senyor de Molins de Rei i del castell d'Altafulla i la Nou, anomeno com a procurador, a vos, venerable Joan Conesa, donzell, castlà dels llocs de la Vella i del Fonoll, per regentar, governar i administrar els castells d'Altafulla i la Nou i la casa de Savina i percebre els fruits i tinguer tota la jurisdicció civil i criminal” (Manual Notarial de Tarragona, 1448-1449). Galceran segueix la branca dels comtes de Palamós, i fou baró de Molins de Rei, però és el seu germà Bernat, mort el 1469, qui adquireix per dret

hereditari els castells d'Altafulla i la Nou, i, posteriorment, és baró de Castellet i senyor de l'Arboç a 1453. Casat amb Caterina de Cardona, i en segones núpcies amb Beatriu de Montcada, de qui té una filla (Joana Mateua) que heretà les possessions del seu pare encara que després fou desposseïda de la successió per una sentència de 1470 a favor del seu germà consanguini, Lluís, fill de Caterina (molta documentació és conservada a l'Arxiu Borja dels jesuïtes de Sant Cugat, on la Nou és citada quan es parla de la Baroniada). Lluís també adquireix l'illa de Pantelleria (entre Sicília i Tunísia). Figura com almirall del rei Alfons, que li concedeix el privilegi de noble el 1458. Virrei de Sicília, el 1439, 1440, 1463-1464, i per Reial Privilegi de 1467, se li concedeix la castellanía de Marsala (Sicília).

La versió tradicional afirma que el fill de Bernat, Lluís de Requesens i de Cardona, vengué Altafulla i la Nou al seu cosí germà, Pere Castellet i de Requesens, el 28 de desembre de 1472, posant fi als Requesens com a senyors d'Altafulla i la Nou. En el proper article veurem que aquesta versió no és correcta, i també alguns dels personatges de la Nou i llurs costums.

Bar Casal
La Nou de Gaià

c/. Cases Noves
Tel. 977 65 55 64

43763 La Nou de Gaià

■ LITERATURA

■ POESIA

NITS AL PARAL·LEL

Per Elisa Casabona

NITS AL PARAL·LEL

Em deixo portar per un somni
que mai no he viscut,
potser
sóc la reencarnació
d'una avantpassada
que visqué
al món de la faràndula.

I no sé com,
però els meus ulls
i el meu cos
passejaven pel Paral·lel,
i vaig viure,
vaig sentir,
aquelles llums de colors,
llums vermelles, grogues,
blaves potser?,
en una nit càlida,
com altres
nits on la ment
marxava a racons prohibits del món.

Nits on les aspes d' "El Molino"
giraven i giraven.

INSTAL·LACIONS PERE

- ◆ Electricitat
- ◆ Calefacció
- ◆ Gas
- ◆ Aigua
- ◆ Aire condicionat

La Nou de Gaià (Tarragona)
Mòbil: 609 23 53 08

Nits on les cançons
feien sortir els sentiments,
amagats i reprimits.
Nits de plomes,
de vestits llunts,
on les plomes
es deixaven arrossegar,
per aquells cossos
de les dones de vida alegre,
i dones de cabaret,
fins i tot
alguns cançons,
ben vermells,
ribetejats en negre
amb unes mitges
de seda negra amb costura,
que feien la ballaruga
sobre aquell escenari de fusta.

On aquelles cançons,
com "Paraules"
et feien veure
que hi havia amor i desenganys,
amb cançons, llums,
i vida,
luxurioses,
que no deixava de ser vida.

Però al cap i a la fi,
aquelles plomes van deixar de volar,
aquelles llums es van apagar,
i aquells colors i lluentor,
van deixar de lluir,
i.....,
aquells cançons,
van deixar de ballar.

Allí varen arribar
una colla de replegats,
de reprimits i dictadors,
que varen tallar les ales,
varen tancar portes i finestres.

Varen tallar vides,
sentiments i colors,
i fins i tot
les aspes d' "El Molino",
es varen aturar.

I, aleshores,
em vaig despertar
d'un somni que mai no havia viscut,
però els meus ulls,
i el meu cos,
passejaren pel Paral·lel,
com si fos la reencarnació
d'una avantpassada
que visqué al món
de la faràndula.

Res no és pecat,
Paral·lel,
res no és pecat.

■ LITERATURA

■ CONTE

CARPE DIEM

Per Jesús Gómez

El pobre señor Joan se dejaba arrastrar por la tristeza desde hacía semanas. Ni siquiera se trataba de una tristeza aguda y doliente, de esas que hacen llorar y conmueven a la familia o los amigos, asegurando unas palabras de consuelo, quizás incluso una caricia. Él ni necesitaba ni quería consuelo alguno, entre otras cosas porque nadie tenía de qué consolarle; al fin y al cabo, no había acontecido ninguna desgracia y no podía quejarse de nada pues su futuro se presentaba con las necesidades cubiertas, gracias a la pensión conseguida tras toda una vida de trabajo. Sin embargo, claro que le preocupaba su futuro, ese dolor en la cadera –maldita artrosis–, que cada vez iba a más; esa vejez incipiente augurando, mas pronto o más tarde, las penosas limitaciones de los vecinos más viejos que él; y ese nieto, el que más caso le hacía, que cualquier día marcharía de casa... Ahí estaba, él, Joan Rovira, como cada mañana, como cada tarde, como siempre que se quedaba solo en casa, sentado en la mesa de la cocina con una vaso de leche en la mano que no tenía ganas de beber y la mirada perdida tras el cristal de la ventana, sobre esa calle que no pisaba desde hacía semanas.

De pronto vio a aquel muchacho,

unos quince años –calculó–, con unos pantalones vaqueros cuya culera casi llegaba al suelo y una mochila de colores colgada al hombro. Se detuvo ante el muro, justo enfrente del portal de su casa, sacó de la mochila un spray amarillo y se puso a pintarrapear la pared. Todo sucedió muy rápido y en apenas unos cuantos segundos escribió algo sobre el muro, alzó luego los brazos un instante en señal de victoria, guardó el spray en la mochila y salió corriendo. Entonces, Joan se quedó contemplando aquellas letras amarillentas y desgarradas que iluminaban el rojo sucio de los ladrillos:

¡ CARPE DIEM !

Joan Rovira no tenía la menor idea de su significado y sintió curiosidad. Tras buscar durante un rato en su viejo diccionario los dos latinajos, de pronto se le ocurrió utilizar el ordenador de su nieto. Xavier, empeñado en conseguir que su abuelo se distrajera de algún modo, le había enseñado a conectarse y a navegar un poco por Internet, aunque apenas si lo había hecho media docena de veces y más que otra cosa por hacerle callar. Tecleó carpe diem y luego enter. Centenares de entradas: cosecha el día, disfruta el día, aprovecha el momento, arráncale pedacitos

■ CONTE

CARPE DIEM;
UNA FRASE DE HORACIO

al tiempo, cómete el tiempo a mordiscos, no dejes que el presente se te escape de las manos, olvida el futuro, siempre incierto...

Sonrió, y durante un rato recorrió con la mirada la habitación de su nieto, tan alegre, con la paredes pintadas del mismo amarillo que las letras del muro y con todas aquellas fotografías colgadas en desorden, en una de las cuales incluso salía él, unos cuantos años más joven, dándole un beso a Xavier recién nacido. Luego se levantó, caminó de vuelta a la cocina y se quedó de pie frente a la ventana, contemplando otra vez las letras amarillas y buscando inútilmente a su autor al fondo de la calle, aunque sabía que hacía rato que había desaparecido corriendo. Volvió a

sonreír, y de repente sintió el calor y la luminosidad de los rayos del sol sobre el cristal. En realidad, hoy hace un día estupendo –se dijo a sí mismo–, antes de abandonar la ventana para ir al baño. Se miró en el espejo y comenzó a lavarse minuciosamente manos, cara y dientes. Después se peinó, se perfumó y buscó en el armario su mejor chaqueta.

Al cabo de media hora aparecía en la puerta de la calle, donde su vecina, la señora María, que volvía de comprar el pan, le abordó al instante de pisar la acera.

-Usted sabe qué significa eso que han pintarrajeado ahí? Seguro que alguna blasfemia...

-Pues no, señora María, se equivoca. Es una frase de Horacio, un gran poeta romano, y quiere decir... Bueno, viene a decir lo mismo que cantaba Serrat cuando usted y yo éramos un poco más jóvenes: Hoy puede ser un gran día...

Joan Rovira se despidió cortésmente de la señora María y comenzó a caminar por la acera, erguido y sin rumbo, dispuesto a disfrutar del día soleado y de las aventuras que su paseo pudiera depararle.

■ LITERATURA

■ RELAT

EL POBLE D'HIVERN
Per Pepe Puig

De les moltes famílies de les comarques de Barcelona que estiuaven a Altafulla, nosaltres érem de les que algunes tardes agafàvem el cotxe i fèiem excursions cap als pobles interiors, per anar a comprar verdura o coca amb ceba. Des del seient del darrera, amb els meus germans miràvem a banda i banda fascinats per aquell paisatge tan diferent -tan diferent a la monotonia de la platja, tan diferent al de la nostra ciutat-. Mai no arribàvem gaire lluny. Com a molt a Salomó, o ens quedàvem a la Riera o a la Nou. Tampoc aquests pobles eren com el nostre, els carrers tenien un no sé què de distint, els campanars de l'església, potser el color de la pedra. Després tornàvem a Altafulla i assaboríem la coca amb ceba acompanyant-la amb una bona llangonissa i els tragos de vi que els pares ens permetien.

Tot això passava a l'estiu, i clar, com que érem uns nens, quan arribava l'hivern (amb els peus al braser i davant d'avorridíssims llibres d'estudi), de quina manera enyoràvem els dies clars d'estiu, no només els banys salvatges al mar, sinó també els garrofers i la coca amb ceba.

Van passar els anys i un dia ens van oferir de venir a viure a la Nou.

FRI-NOU

JOAN MONTRAGULL CIVIT

Aire condicionat
i
refrigeració

Tel. 677 696 901

■ RELAT

TROBAR A FALTAR L'HIVERN

2

No ho vam dubtar. Per a nosaltres era com instal·lar-nos permanentment en l'espai mític de l'infantesa, de tenir sempre a l'abast els garrofers, les vinyes, la ratlla del mar i el gust de coca amb ceba. Els primers dies sortíem al balcó i no ens ho podíem creure. Potser perquè era al maig, vam viure aquesta mena de fantasia una bona colla de mesos. Però tot d'una va esdevenir l'inesperat. Després d'algunes tempestes, els rellotges es van endarrerir una hora i a les sis ja era fosc. Els garrofers van començar a quedar sense garrofes, les vinyes es van embrutar, i a les nits ja no sentíem el cri-cri dels grills, sinó una mena de silenci que s'estenia pertot com una taca d'ombra. No és que no ens ho esperéssim, però ens va agafar desprevinguts. El nostre mite es va fondre de cop i volta. On s'havia amagat l'estiu? Era com coincidir al cap dels anys amb un antic amor

i trobar-lo lleig i esquitit. A més a més, era doblement desolador, ja que a diferència de quan érem nens, no ens quedava ni el recurs del record (que tan bé ens enganya): ara, el nostre estiu, el teníem just al davant i ja no era claror ni sensualitat, sinó una altra cosa. Davant d'això, teníem dues opcions, agafar els trastos i marxar per cames, o fer el cor fort i plantar cara a l'hivern.

Per no semblar uns covards vam optar per la segona. Ens vam abrigar bé, vam acotar el cap i ens vam esperar que passés l'hivern. Li'n va costar, però un dia vam sortir al balcó i el cor ens va fer un salt. Havia tornat el bon temps, i ens vam afanyar a desar la roba d'abric, ens vam posar els banyadors i ens vam dirigir al mar. Ens vam tornar a banyar com infants salvatges, i quan vam agafar gana vam tornar a la Nou i vam parar taula

amb llangonisses i coques amb ceba. L'estiu tornava a tenir el sabor del nostre estiu. Però llavors va passar una cosa inesperada. Ens va entrar una nostàlgia terrible de l'hivern. N'estàvem farts de l'estiu: n'haviem fet un gra massa. Amb un sentiment de perplexitat, vam començar a pensar en es dies del fred, en el confort sota les mantes, en les estufes de butà i els nassos plens de mocs. Això sí que era una sorpresa: mai no ens haguéssim imaginat trobar a faltar l'hivern. Però si, l'enyoràvem enormement i vam començar a desitjar amb totes les forces que les setmanes passessin ràpidament i que ja fos aquí. I clar, de tant esperar-lo al final ha tornat i ja és novament amb nosaltres, despullat i cru, comfortable, trist com una mala cosa. Suposo que no cal dir, ara que hem hagut de tornar a encendre les estufes i picar de peus a terra, de quina manera ja enyorem, l'estiu.....

O encara no.

Perruqueria Angels Estètica

Carrer Cases Noves, 18 - Telèfon 977 65 50 37
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

Depilació · Manicura · Pedicura · Maquillatge
Permanent i Tint de Pestanyes · Ungles de Porcelana
Tractament facials i corporals

■ CINEMA

■ SALVADOR

LA PEL·LÍCULA SOBRE

SALVADOR PUIG ANTICH

Per Òscar Martí i Mompel

Inspirada en la novel·la “Temps enrere. La història de Salvador Puig Antich” de Francesc Escribano (actual director de Catalunya), la segona pel·lícula del català Manuel Huerga produïda per Media Pro, se centra en l'última execució al garrot vil pel règim franquista, la de l'anarquista català, Salvador Puig Antich (Barcelona 1948-1974).

“Salvador” ha tingut una bona acollida del públic en general, tot i que tampoc ha estat exempta de veus contràries, entre elles la d'excompanys de Salvador Puig Antich, qui han expressat el seu desacord en com està presentada la història i el personatge de Salvador, interpretat per l'actor alemany Daniel Brühl.

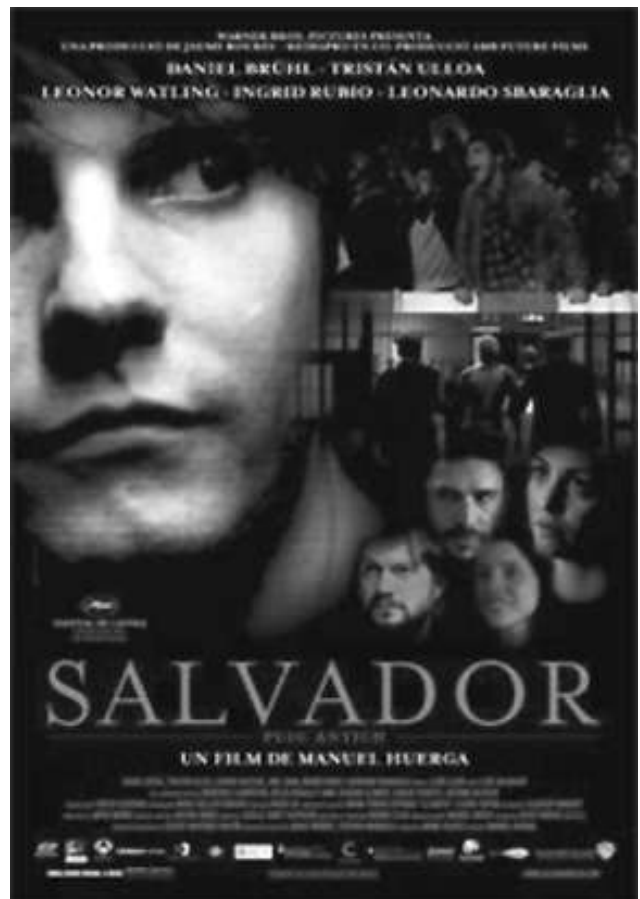
Maria Gil, vinculada a la Nou ja que té la segona residència a cal Mestret, fou l'encarregada del vestuari.

Deixant a banda de si el film no és prou fidel als fets, alguns fins i tot l'han titllat d'una història de ficció, crec que l'objectiu del director d'arribar a l'espectador i transmetre-li emocions està assolit.

La pel·lícula té dues parts ben diferenciades. La primera, abans de la detenció, és d'un major ritme, amb acció: atracaments a entitats

financeres per finançar el moviment anarquista al qual milita Puig Antich, el MIL, amb persecucions policiaques, etc, fins que es produeix la detenció i empresonament.

A la segona part, ja a la presó, es veu la part més humana de Salvador a través, sobretot, de la relació de certa amistat que trava amb un dels funcionaris de presons, la qual segons els coneixedors dels fets no va existir. En aquesta part queda molt ben reflectida la gran unió de Salvador i les seves tres germanes, que van lluitar infructuosament per l'indult i que encara avui clamen justícia i l'anul·lació del judici. Al final, arriba el moment més emotiu que és la llarga agonia de Salvador i l'execució, amb esplèndida música de Lluís Llach “Detenció en negre”.

El film ha obtingut premis com l'Ondas i el premi del públic al festival Cinespaña de Toulouse, va ser preseleccionada per representar el cinema espanyol als Oscar, ha suscitat polèmica i alguns hi han vist oportunisme polític per ser estrenada en el moment en què s'impulsa la Llei de Memòria Històrica, però per a molts és la millor pel·lícula catalana que s'ha fet mai, tot i que això malauradament no digui molt.

■ GRUP 9 TEATRE

■ TEATRE

TORNADA A L'ACTIVITAT

Pel Grup 9 Teatre

Després d'un llarg parèntesi sense activitat, el grup "9 teatre" torna a iniciar un nou projecte.

En aquesta ocasió hem triat una adaptació de Sergi Belbel i Núria Furió de tot un clàssic del teatre universal. No direm el títol, però de ben segur que molts lectors l'endevinareu quan diguem que és una de les obres més representades de l'autor venecià Carlo Goldoni (1707-1793). Preveiem que puguem estrenar-la cap a la primavera o l'estiu de l'any vinent, ja que el procés de preparació sol ser lent.

El nostre grup té un bagatge no gens menyspreable, assolit al llarg ja de vuit anys. En les representacions que s'han dut a terme fins ara, han col·laborat moltes persones, cosa que valorem positivament ja que pensem que el teatre, com a activitat cultural i associativa, és una proposta d'entreteniment i de treball en grup que ens enriqueix i fa créixer com a persones. Des d'aquest espai volem recordar que tenim, com sempre, les portes obertes a tothom qui es vulgui incorporar al grup i col·laborar des de l'àmbit que sigui. Totes i tots sereu benvinguts.

Som conscients de les nostres limitacions i de la nostra condició d'amateurs, però el nostre esperit de superació, sentit autocrític i respecte al públic ens obliguen a intentar millorar cada nou projecte que endeguem. Començarem sense director, però ja en les darreres obres n'hem tingut un, en aquest cas directora, i creiem que és de vital importància per assolir aquest objectiu que ens marquem de progressar constantment.

Amb l'última obra que interpretarem, basada en dos contes curts d'en Pere Calders, "El principi de la saviesa" i "Coses de la providència", varem tenir la possibilitat, per primera vegada, de fer representacions fora del poble, en concret a la Riera de Gaià i el Catllar. L'experiència va ser molt enriquidora per a tots nosaltres i esperem que puguem repetir-la novament amb aquest nou projecte.

Continuarem treballant amb il·lusió per fer possible que ens puguem apropar, tots plegats - nosaltres i el públic que ens segueix-, a aquest món, de vegades somiat i de vegades quotidià, que és el fet teatral.

■ EDUCACIÓ

■ LLAR D'INFANTS

SABER DI NO!

Per l'equip educatiu del Baobab

En edats molt primerenques ja es planteja el problema de com fer creure els infants.

Amb el desenvolupament motriu, cognitiu i emocional apareix la necessitat d'afirmació de la personalitat i, com a conseqüència, els infants busquen de mica en mica la independència i, en qualsevol intent de limitació de llibertat, cadascun a la seva manera, reaccionarà en contra.

Aquesta situació de voler conèixer els límits, entre els quals poder-se moure per si mateix, comença vora els dotze mesos i

■ LLAR D'INFANTS

CAP INFANT ÉS DOLENT, SÓN LES SEVES
ACCIONS QUE ES POSEN EN DUBTE

Tant la paraula “no” quan són petits o les sancions quan són més grans s’han d’imposar de manera serena i coherent, han de ser immediates a la falta comesa i seguidament raonada per superar l’angoixa que produeix i, per últim i més important, s’han de sentir igualment estimats i valorats.

Els pares i les mares comprensius han de saber diferenciar les provocacions com a crida d’atenció i la

dura fins que acaba l’adolescència. L’etapa s’inicia quan comprenen el significat del “no” i continua amb la discussió de normes i d’ordres que reben.

En aquest petit paràgraf anterior, resideix la part més important de l’educació, en la qual no hi ha receptes, cada cas ha de rebre una actuació especial.

És necessari conèixer el nen o la nena tal com és -no en trobarem dos d’iguals-, però sí que tots, des del més complicat i des de ben

petits, tenen la capacitat de raonar.

També és definitiva la situació familiar que els envolta, el tipus d’educació que han rebut els pares i les mares, l’evolució que han sofert i, en quina situació emocional i social es troben. Però, sigui com sigui, el més important és que els infants han de creure, però tenint molt present que la fi no és l’obediència, sinó aprendre a prendre decisions lliures i reflexives.

recerca de límits en les actuacions dels infants, i els han de donar respostes que no seran fàcils, ni provisionals, més en vistes de futur que de present, perquè porten una gran càrrega de conseqüències afectives, emocionals i socials molt importants.

Cap infant és dolent, són les seves accions que són correctes o incorrectes i, és la nostra obligació que aprenguin a diferenciar-les en un ambient de comprensió i amor.

■ LENGUA

■ DÓNA CORDA AL CATALÀ

CORRECCIÓ DE FRASES

Per Òscar Martí i Mompel

Avui per avui no hi ha opció de guanyar.

El casc antic d'aquesta ciutat està degradat.

Una i una altra vegada, quan parla posa l'accent en el mateix.

Aquest aparcament subterrani té 4 soterranis.

Adjunt li envio la documentació sol·licitada.

Al primer equip del Barça hi juguen forces jugadors de la pedrera.

En moments de necessitat acudia sempre a la seva ajuda.

És imprescindible el seu recolzament.

Felicita a la Dolors que és el seu sant.

Degut a la inestabilitat econòmica, aquest any han caigut les vendes

A no ser que digui la veritat, no tindrà mai el meu perdó.

L'has feta bona!

Correcció:

Ara per ara, no hi ha opció de guanyar. El nucli antic d'aquesta ciutat està degradat.

Una vegada i una altra, quan parla posa l'èmfasi en el mateix.

Aquest aparcament subterrani té 4 soterranis (subterrani és correcte com adjectiu però no com a nom)

Li envio la documentació adjunta sol·licitada (adjunt no és correcte com adverbi, sí com adjectiu)

Al primer equip del Barça hi juguen força jugadors del planter.

En moments de necessitat recorria sempre a la seva ajuda. (en el sentit de demanar ajuda, opinió, etc, el verb acudir és incorrecte)

És imprescindible el seu suport (recolzament només és correcte quan té el significat literal de recolzar-se en una paret, barana, etc).

Felicita la Dolors que és el seu sant. (Felicitar és un verb transitiu que no admet la preposició a)

Per raó de la inestabilitat econòmica, aquest any han caigut les vendes

(Degut a, en el sentit causal, és un castellanisme).

Llevat que digui la veritat, no tindrà mai el meu perdó.

L'has feta grossa!

■ EDUCACIÓ

■ AMPA

EL DIA QUE VAM RETRO-

CEDIR 4.500 ANYS

Per David Pallarès

Aquesta és la història d'uns nens que van entrar a l'espectacular món dels dinosaures. Tot seguit us expliquem les nostres experiències.

“El dissabte ben d'hora vàrem encarar la carretera d'Alcañiz que ens duria al cap de 4 hores aproximadament fins a terres aragoneses, concretament a Terol. Allí es troba DINÓPOLIS un gran parc paleontològic amb espectacles d'animació en 3D, unes sales amb fòssils d'organismes microscòpics fins a l'espectacular Tiranosaurus-Rex, zones d'esbarjo etc, però expliquem-ho amb més deteniment.

Entràrem vora les onze i als nens ja els esperava la Rubí, una de les mascotes de Dinòpolis que va deixar els més petits amb la boca oberta. Després de la rebuda ens endinsàrem a l'espectacular pel·lícula en tres dimensions que explica la història del Dinky per mitjà d'ell la difícil vida de tots el dinosaures en aquella època. Després l'expedició va continuar pels misteriosos camins del viatge en el temps, una manera increïble de sentir

■ AMPA

SABER ELS ORIGENS DE LA NOSTRA ESPÈCIE

2

de prop la vida dels dinosaures, especialment la mare d'uns ous de Tiranosaurus-rex!!, Sí, molts nens van xisclar i em penso que algun pare i alguna mare també!

Abans d'anar a dinar jugàrem força estona a la Paleosenda, una zona on les coves, les cabanes de fusta i tobogants fan que els nens es sentin exploradors per una estona.

Ja passades les 3 de la tarda l'expedició arriba a Sauriopark, una zona d'atraccions on els nens i les nenes van pujar a troncomòbils, cavalls i animals voladors. Era hora d'entrar a l'impressionant museu Paleontològic on vam poder veure una tortuga gegant a la sala del món aquàtic, la grandària del Braquiosàurus i el Tiranosàurus-rex a la sala dels grans dinosaures o el mamut a la sala dels mamífers.

L'interès que tenim tots pel Tiranosàurus-rex es fa palesa a la bonica posada en escena que té un espectacle anomenat simplement T-rex i que ens mostra les aventures d'una exploradora novella davant d'una aterridora mare de tiranosàure de grandària real que no para de moure's i de rugir davant de les mirades sorpreses de tots nosaltres.

Finalment ens vam dirigir al que és una de les últimes novetats del parc, un passeig en barca pel temps, per

conèixer des de l'origen de la nostra espècie, com caçaven, com es vestien fins a arribar a l'homo sàpiens.

En fer-se fosc i acabar la nostra esgotadora aventura, buscàrem el nostre hotel situat al bell mig de Terol i que es tractava d'un antic internat religiós.

Els nostres primers temors pel nom de l'internat, FEYDA (fe y vida) es van apaivagar després d'un bon sopar i fer acte de presència a la sala d'actes de l'antiga escola on s'esperaven un escenari per als nens, taules de ping pong i uns futbolins per a nosaltres.

L'endemà teníem ganes de visitar una mica la ciutat, així que vam caminar fins al nucli antic per fer-nos unes fotos a la font de la plaça de

l'Ajuntament i poder contemplar l'imponent escultura del Torico, els que la vam veure sabran a què ve això d'imponent!

Ja per allà les dotze amb tots a dins els cotxes, prenguerem la carretera de retorn a casa parant a Alcañiz a dinar i ja des d'allí vam fer els últims quilòmetres fins arribar a la Nou.

Haviem passat un cap de setmana ple d'emocions havent rastrejat les empremtes dels dinosaures, bussejant pels mars cretacs, vist els misteris de les grans extincions i els orígens de tots els humans.

Però sobretot havíem estat una vegada més una gran família que s'ho passa molt bé junta i que només fa que enriquir la vida d'uns petits i petites que de segur ens ho agrairan el dia de demà.

■ TECNOLOGIA AGRÍCOLA

■ INICIACIÓ AL TAST DE VINS

LA MECÀNICA DEL TAST

Per Moisès Virgili i Angie Banús

OBJECTIUS EN EL TAST

Amb aquest breu curs de tast, dividit en diverses parts, intentarem conèixer el producte del vi en les seves diferents formes. Tanmateix, s'intentarà l'adquisició de les tècniques bàsiques de degustació per assolir una apreciació completa del vi per, a partir d'aquesta apreciació, emetre una opinió personal justificada. Finalment, s'intentarà aconseguir reconèixer i diferenciar les característiques organolèptiques principals de diferents varietats, tant blanques com negres.

EL GRA DE RAÏM

En un carràs de raïm podem diferenciar entre les baies o grans i la rapa. La rapa està constituïda per un 80% d'aigua, un 2-3% de matèries minerals i un 3% de tanins, que són compostos anomenats fenòlics, responsables del color de vi, del gust amarg, de l'astringència, del cos del vi, i de la capacitat d'aquest per envellir. El gra de raïm està format per la

polpa, la pell i els pinyols (Figura 1). En la polpa hi trobem aigua, suc, àcids, sals minerals i substàncies nitrogenades i flavonoides (responsables del color groguenc de la polpa). En la pell del gra de raïm és on es troben matèries colorants i antocians són

responsables del color vermell i els flavonoides són els que transmeten el color groc. També hi trobem en la pell aromes varietals, substàncies pèctiques, sals minerals i enzims. En els pinyols del gra es troben tanins i olis bàsicament.

Aquesta informació és important a l'hora de les vinificacions, doncs en la vinificació de vi blanc s'utilitza només la polpa, mentre que en negres, es vinifica la polpa amb la pell, els pinyols, i en alguns casos, la rapa. En les vinificacions en rosat, el contacte de la polpa amb la pell i els pinyols es determina en un període curt de temps, suficient per extraure els antocians però evitant els tanins.

EL TAST

El tast, també anomenat examen organolèptic o anàlisi sensorial, és l'apreciació per la vista,

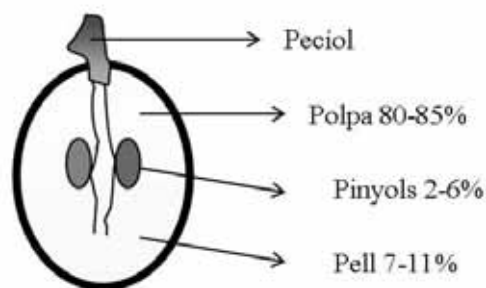

Figura 1 – Composició d'un gra de raïm

el gust i l'olor de les qualitats del vi. Tastar o degustar és sotmetre un vi als nostres sentits per intentar conèixer-lo i determinar les seves característiques organolèptiques per, finalment, apreciar-lo. El tast es divideix en quatre fases:

- Observació per mitjà dels sentits.
- Descripció de les percepcions.
- Comparació de les percepcions relacionant amb normes o estàndards coneguts i establerts.
- Judici justificat.

Quins són els sentits que intervenen en el procés del tast?

En primer lloc, un dels primers sentits que entra en contacte amb el vi és la vista, que juga un paper molt important en la degustació doncs predisposa als altres sentits. L'olfacte participa en la percepció inicial de les aromes i també

J.C. MARTÍ

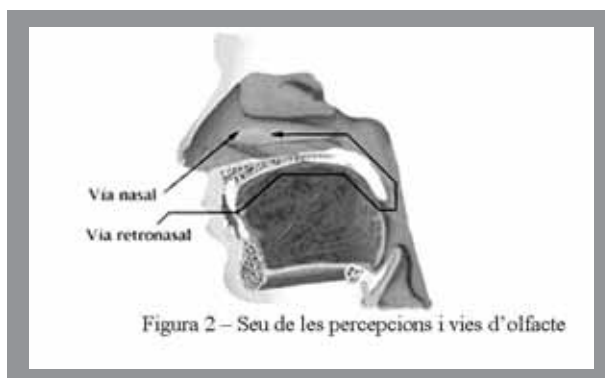
*Electricitat, Fontaneria,
Calefacció i Gas*

LA NOU DE GAIÀ

■ INICIACIÓ AL TAST DE VINS

EL GUST,
RESPONSABLE DEL SABOR I SENSACIONS

2

complementa les sensacions del gust. Existeixen dues vies d'accés a la mucosa olfactiva: la via nasal directa o inspiració directa pel nas, i la via retronasal o inspiració que es fa des de la cavitat bucal a les fosses nasals (Figura 2).

El gust és el responsable de la percepció de sabors i sensacions. Es distingeixen tres etapes en la seqüència de sensacions gustatives: l'atac, l'evolució i el post-gust. En la llengua es troben les anomenades papil·les gustatives, i són les responsables de la percepció dels quatre sabors elementals: dolç, salat, àcid i amarg (Figura 3). Tot i que molts tastadors no consideren l'oïda com un sentit útil al moment del tast, és cert que pot aportar-nos informació sobre el seu estat, fins i tot abans de veure'l a la copa. Quan obrim una ampolla d'escumós, el so del carbònic en escapar ens informa que la pressió s'ha mantingut a l'ampolla. Això indica l'adequada estanqueïtat del

suro, i un envelliment i conservació conforme al tipus de vi. D'altra banda, al moment de servir el vi a la copa, el so que fa ens diu molt de la densitat i viscositat del mateix. Els vins lleugers i poc

densos cauen ràpids a la copa; en canvi, vins densos cauen pesats i parsimoniosos en la copa, amb un so sord i pesat. Els vins escumosos i d'agulla també es poden "sentir" a la copa, depenent de la durada i intensitat del so del bombolleig ens indica la quantitat de gas i si aquest es troba més o menys solubilitzat en el sí del vi.

LA MECÀNICA DEL TAST
El procés del tast comprèn 4 fases:

1. Examen visual.

En aquesta fase haurem d'observar diferents factors:

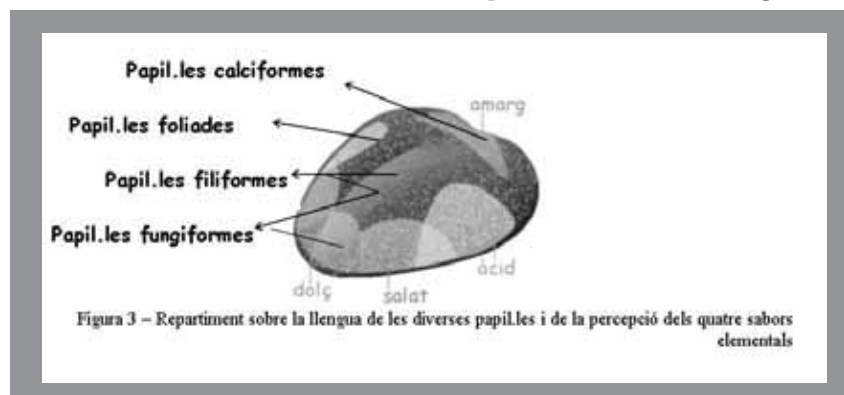
- Terbolesa / nitidesa: amb la llum en perpendicular a la copa
- Intensitat del color: amb lleugera inclinació de la copa
- Brillantor
- Predominança de tons blaus o groguencs. Concepte de matís.
- Menisc: persistència del color en el menisc, aproximació a l'estructura.

2. Examen olfactivu:

- Primera ensumada, sense agitació. Anàlisi de l'aroma: intensitat aromàtica, nitidesa, finor, descripció de les aromes amb les sèries aromàtiques.
- Segona ensumada, amb agitació. Anàlisi de l'aroma: intensitat aromàtica, nitidesa, finor, descripció de les aromes, harmonia.

3. Examen gustatiu:

- Primer glop: prendre un petit volum i empassar-lo de la forma habitual. En aquest primer glop haurem d'observar l'atac, l'evolució, la persistència, el rera-gust, la

■ INICIACIÓ AL TAST DE VINS

TRES ETAPES EN
LA FORMACIÓ
DEL GUST

intensitat del gust, l'anàlisi del gust predominant i la descripció provisional.

- Segon glop: prendre un volum mes gran i moure'l per la boca, retenint-lo uns instants, empassant una petita part i llençant la resta. Aquí s'observarà el mateix que en el primer glop, substituint la descripció provisional per una de definitiva.

4. L'equilibri global del vi: en aquest apartat es farà una valoració global del vi segons el mecanisme de tast efectuat.

En propers articles us descriurem detalladament tots els factors que cal observar en el tast, a nivell visual, olfatiu i gustatiu. Conceptes de nitidesa, terbolesa, brillantor, les aromes més usuals en els vins, el què és l'atac, l'evolució, etc. També repassarem quina és la copa més adient per un tast i ampliarem el vocabulari en les descripcions dels vins.

ELECTRICITAT - FONTANERIA

Joan Martí Gallofré

Jaume I, 2º - D · Tel. 977 65 52 87

43763 La Nou de Gaià

■ CIENCIA

■ HISTÒRIA I MEDI AMBIENT

ABANS, QUAN LA NOU
ERA ENCARA LA NOU ...
Per Toni Mellado

Imaginem-nos que tinguéssim al nostre abast una màquina del temps i ens transportéssim uns 9000 anys enrera i féssim una ullada al paisatge que en un futur esdevindrà la Nou de Gaià. Ens fariem creus del que estem veient ja que allò que les nostres retines estarien visualitzant no s'assemblaria gens al que estem acostumats a veure.

El clima d'aquell temps es pensa que era una mica més humit que l'actual (això ens fa pensar, com diuen alguns científics, que el canvi climàtic que estem patint en l'actualitat no tan sols té a veure amb l'acció humana sinó que també forma part d'un cicle natural de canvi).

El paisatge el dominarien, allà on els sòls permetessin una bona retenció d'aigua, els boscos amb arbres com les alzines (*Quercus ilex*) i també seria ben present l'ullastre o olivera silvestre (*Olea europaea*). On els sòls fossin més pedregosos i secs faria acte de presència el pi blanc (*Pinus halepensis*) i arbusts típics mediterranis com el romaní (*Rosmarinus officinalis*). Per últim, veuríem que en els sòls són poc profunds estaria establerta una comunitat

arbustiva on dominarien el llentiscle (*Pistacia lentiscus*), el margalló (*Chamaerops humilis*) i el garric (*Quercus coccifera*). Cal afegir que si la passejada inclogués la riera veuríem un bosc de ribera ben desenvolupat amb pollancre (*Populus nigra*), freixes (*Fraxinus excelsior*), àlbers (*Populus alba*) i algun om (*Ulmus minor*). Aquesta riquesa visual i patrimoni natural estaria en equilibri amb l'ocupació humana d'aquell temps, l'home del paleolític. Aquests pobladors explotaven els boscos i feien ús dels seus productes, com fruits, llavors, arrels. També caçaven animals com porcs senglars, cérvols... L'harmonia entre humans i entorn era ben palesa.

Si tornéssim a fer ús de la màquina del temps i ens traslladéssim fa 7000 anys enrera observariem com el paisatge ja ha començat el canvi que el portarà a l'estat de degradació actual.

L'home ja no és recol·lector i caçador sinó que és agricultor i ramader, és a dir, l'home del neolític.

■ HISTÒRIA I MEDI AMBIENT

L'HOME DOMINA

LA CREACIÓ D'EINES DE METALL PEL CAMP

2

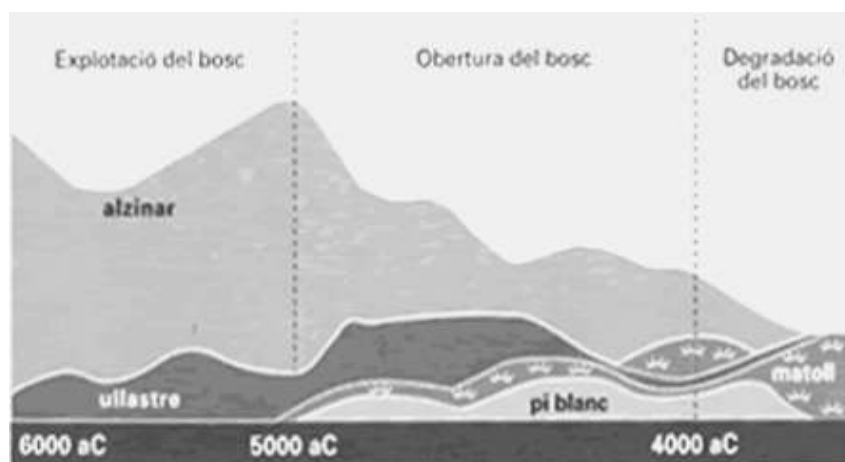
La forma de conreu més simple és l'artiga. Aquesta modalitat consisteix en la crema de la vegetació i la posterior tala dels arbres a mig consumir i finalment realitzar la sembra en els sòls fertilitzats per les cendres. Es considera que l'artiga és responsable, en bona mesura, de la disminució dels boscos, ja que aquesta pràctica tan sols és adequada per conrear durant dos anys i això fa necessari dur a terme la desforestació del bosc de forma contínua. Els terrenys abandonats eren ocupats ràpidament per matolls i pi blanc, que és l'espècie que més ha estat beneficiada per tot aquest procés, ja que aquesta espècie té una enorme capacitat d'ocupar l'espai lliure després d'un incendi o una tala generalitzada.

Si féssim ús, una altra vegada, de la nostra màquina i marquéssim

una data aproximadament de fa 3000 anys, ens trobaríem que l'home ha entrat de ple en l'edat dels metalls. És a dir, domina la tecnologia de fabricar eines de metall gràcies al forn i això comporta un deteriorament del bosc encara més accentuat perquè els forns consumien una quantitat considerable de fusta.

Per últim, hauríem de fer una visita al paisatge de l'edat mitjana, ja que és en aquesta època quan a tots els factors anteriors s'hi ha d'afegir la construcció intensiva de vaixells.

És obvi que programar la màquina per visitar el futur comporta un risc, el risc que no n'hi hagi. El millor que podem fer és preservar allò que queda i intentar en la mida del possible tornar a l'equilibri de què gaudien els nostres avantpassats.

■ CONFERÈNCIA DE TARDOR

■ 4a EDICIÓ

UNA TARDOR BEN

APROFITADA

Per Teresa Figueras

Aquesta tardor s'ha realitzat la 4a edició de Conferències al Castell. Cal dir que aquesta vegada el marc ha estat la nova ala del castell, recentment inaugurada.

Com en les altres edicions, s'ha intentat tractar temes que poguessin interessar a un bon nombre de veïns del poble i, des de l'organització, creiem que s'ha aconseguit, per la participació que hi ha hagut en cadascuna de les tres jornades.

Vam encetar l'edició amb la conferència de Dr. Jordi Maixé, especialista en pediatria i metge de l'ABS de Torredembarra, amb "I què farem amb els nens?". Contràriament al que potser molts preveïen no es va tractar només de temes purament mèdics sinó que es va orientar en la importància d'una bona educació global dels nens (alimentació, comportament, responsabilitats...) per aconseguir una bona salut i desenvolupament de la personalitat dels nens. També al final es van comentar temes més concrets com vacunacions, antibiòtics... que preocupaven a algunes mares.

La segona conferència va anar a càrrec de l'Ernest Gatell,

■ 4a EDICIÓ

UNITAT K-9,
DE RESCAT AMB GOSSOS

2

especialista en el món dels bolets. Amb l'ajut d'una projecció de diapositives ens va documentar sobre una gran varietat d'espècies tant comestibles com no i també va respondre a l'eterna pregunta: Millor tallar-los o arrencar-los?

El Manel González, veí de Torredembarra i metge de medicina esportiva de Santa Tecla, ens va parlar de la importància de l'activitat física de manera regular per a una bona qualitat de vida, com a sinònim de salut. També ens va alertar sobre l'augment de patologies relacionades amb els mals hàbits alimentaris i el sedentarisme.

Ens va informar sobre la nova campanya que s'encetarà aviat a totes les Àrees de Salut de prescripció d'activitat física com a remei i prevenció de molts mals de la població catalana.

Cal anomenar també, a part de les esmentades conferències, dues activitats que s'han fet aquesta tardor i que han comptat amb l'assistència de molts nouencs i nouenques: la xerrada de la UNITAT K-9 DE RESCAT AMB GOSSOS DE CREIXELL i la caminada pel camí que mena als safareigs amb el biòleg Toni Mellado.

Ens van informar de la dificultat que tenen sovint per desenvolupar aquesta tasca i del poc suport que tenen de les administracions.

El Toni Mellado ens va acompanyar, tot passejant pel camí que va de la caseta de la llum fins a la carretera que va a la Pobla, informant-nos de moltes de les espècies vegetals que vam anar trobant.

Va resultar una caminada molt agradable que vam dir que repetiríem a la primavera per veure el canvi que experimentaven aquestes herbes, arbusts i arbres amb l'arribada del bon temps.

MERCERIA PEPI

Articles de Decoració i Regal
Material Escolar
Productes de Neteja
Articles de Merceria

Av. Catalunya, 30 - La Nou de Gaià

Alguns dels membres de la UNITAT K-9 ens van informar de les activitats que desenvolupen tant a les nostres terres com a l'estranger: buscar persones desaparegudes o enterrades sota runes, rescat en zones de catàstrofes naturals...

L'AGENDA 21 DE LA NOU

UN INSTRUMENT PER A MILLORAR

LA QUALITAT DE VIDA

Per Sergi Nogués i Font

Aquest estiu passat es van iniciar els treballs per a la redacció dels documents tècnics i l'organització de la comunicació i participació de l'Agenda 21 de la Nou de Gaià. L'Agenda 21 de la Nou, en la primera fase (d'elaboració dels documents tècnics i de comunicació i participació ciutadanes) haurà d'estar enllestida a la primavera vinent. Aquests treballs van ser encarregats a la consultoria Limonium, de Reus, que va resultar guanyadora d'un concurs tutelat per la Diputació de Tarragona, que cofinança el projecte.

El concepte d'Agenda 21 va néixer a la Cimera de la Terra, l'any 1992, a la ciutat brasilera de Rio de Janeiro. A Europa aquest procés va rebre un primer gran impuls a la 1a Conferència Europea sobre Ciutats i Pobles Sostenibles, celebrada a la ciutat d'Aalborg (Dinamarca), el maig de 1994, a partir de la qual s'adoptava la Carta d'Aalborg, un compromís per impulsar l'Agenda 21 des dels municipis. La 2a Conferència Europea, tingué lloc a Lisboa (octubre 1996), va aprofundir en el treball i, a més d'estendre l'abast de la campanya, es van redactar diversos documents específics de treball en el context de les Agendes 21. A Catalunya el juliol de 1997 es va crear la Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat amb l'objectiu d'agrupar

els municipis catalans que desitgin adoptar un desenvolupament més sostenible i respectuós amb l'entorn, alhora que millorar-ne la qualitat de vida.

L'Agenda 21 de la Nou ha de servir per a millorar la qualitat de vida dels nouencs i nouenques, i el coneixement de les problemàtiques ambientals que els afecten, així com proposar-hi solucions. Els principals documents de l'Agenda 21 de la Nou de Gaià són la Memòria descriptiva, la Diagnosi i el Pla d'Acció Local per la Sostenibilitat.

A la memòria descriptiva s'hi recullen, estudien i analitzen dades i aspectes de diversos àmbits ambientals (aigua, energia, residus, atmosfera, medi natural,...), socials (ocupació, salut, seguretat,...) i econòmics (activitat econòmica, desenvolupament

econòmic,...) del municipi de la Nou de Gaià i dels seus habitants. En la diagnosi es valoren aquests aspectes des de la perspectiva dels punts forts (coses que van bé) i dels punt febles (coses que van malament).

El Pla d'Acció defineix les línies estratègiques com els grans eixos per a la millora ambiental del municipi i el procés cap a un major grau de sostenibilitat. En cada línia estratègica definida s'estableixen programes, que són camps d'actuació dins dels quals s'especifiquen les accions a dur a terme. Aquestes accions es descriuen

i se n'apunten els agents responsables o implicats en l'execució, els terminis d'execució, i en la mesura que sigui possible una valoració aproximada dels recursos financers necessaris, així com les fonts d'aportació d'aquests recursos.

Les accions es presenten en format

de fitxes sintètiques que conformen en el seu conjunt una guia completa que pot marcar el programa d'actuació municipal en una política de millora de la qualitat de vida dels habitants del municipi i camí envers la sostenibilitat.

■ L'AGENDA 21 DE LA NOU

1r TALLER:

VISIONAR EL FUTUR ...

2

Des de l'inici dels treballs de l'Agenda 21, el passat mes de juliol, s'efectuen reunions mensuals de seguiment entre tècnics de l'empresa coordinadora (Limonium), representants de l'Ajuntament i representants de la Diputació de Tarragona, òrgan que en realitza el seguiment.

El passat 22 de setembre va tenir lloc el 1r taller de participació de l'Agenda 21 de la Nou, el taller de visions de futur, del qual trobareu un resum tot seguit. Aprofito aquest article per agrair –en nom de l'equip que coordinem els treballs–, una vegada més, a les persones que hi van prendre part la seva assistència i participació.

En el moment d'escriure aquestes línies s'està preparant el 2n taller de participació de l'Agenda 21, centrat en la diagnosi de l'Agenda 21.

Els resultats del primer taller participatiu de l'Agenda 21...

Quan es va celebrar, per què servia i com es va organitzar?

El taller de "Visions de Futur" es va celebrar el passat 22 de setembre de 2006 a les sales del castell.

El taller volia recollir com ens imaginem, els veïns i veïnes de la Nou,

el nostre poble d'aquí uns anys, si tot va bé i si tot anés malament, per detectar amb quins problemes i quins avantatges es pot trobar el nostre poble durant els propers anys.

Durant els 10 dies abans de la realització del Taller vam informar-vos, casa a casa, de la convocatòria d'aquest taller. El dia del taller es va distribuir els participants en dos grups en funció de l'ordre d'arribada dels participants.

Cada grup va treballar les seves visions de futur durant un temps: primer la nostra visió del poble d'aquí a 5 anys i després d'aquí a 25 anys, tant en positiu (si tot va molt bé...) com en negatiu (si tot va molt malament...).

I quins van ser els resultats? Què es va dir?

· D'aquí a 5 anys, si tot va molt bé, la Nou...

Tots dos grups de participants es van imaginar un futur proper molt semblant. Si tot va molt bé, la Nou creixerà pel que fa a població, però amb un creixement moderat. Comportarà més comerços, una millora del transport públic i més serveis. També hi haurà una millora dels serveis existents.

Si tot va bé, la Nou tindrà els següents serveis: una piscina, una escola de música i una coral, la millora

de la telefonia i l'existència d'un caixer automàtic.

Un dels grups també mostra especial preocupació per l'atenció a la gent gran i s'imagina la creació d'un centre de dia i la creació d'un servei d'assistència domiciliària per aquest col·lectiu.

Pel que fa a l'habitatge, els participants imaginem que la Nou de Gaià comptarà amb habitatges de protecció oficial i un nucli antic ben rehabilitat.

Pel que fa a la cohesió social, un dels grups imagina que les entitats estaran més cohesionades, més

■ L'AGENDA 21 DE LA NOU

D'AQUI A 25 ANYS,
SI TOT VA MOLT BÉ.

interrelacionades, i que n'hi haurà més. Els nouvinguts estaran ben integrats al poble i a les seves activitats i la Nou de Gaià serà el seu lloc de primera residència. Es remarca la idea de "qualitat de vida" vinculada al fet que la Nou segueixi sent un "poble" també des d'un punt de vista cultural (no només des del punt de vista demogràfic o urbanístic).

La Nou també tindrà petites indústries no contaminants que crearan nous llocs de treball pels nouencs i les nouenques.

Per acabar, un dels grups imagina que la carretera que actualment travessa el poble ja no existirà i passarà a convertir-se en un passeig, en un espai de relació per a la gent del poble.

· D'aquí a 5 anys, si tot va molt malament, la Nou...

Els dos grups coincideixen en el fet que, si tot anés molt malament, la Nou podria esdevenir un poble

dormitori, amb mancança de serveis i de comerços. Imaginen que els habitatges serien força cars per a la gent de la Nou i que el nucli antic no tindria cases rehabilitades. També podria créixer la immigració i haver-hi poca participació ciutadana i poca participació a les entitats del poble.

· D'aquí a 25 anys, si tot va molt bé, la Nou...

Imaginar la Nou d'aquí a 25 anys va ser més complicat que no pas imaginar-la d'aquí 5 anys. Aquest ha estat un dels comentaris més repetits pels participants al Taller. Tot i la dificultat s'han imaginat diversos escenaris pel municipi.

Els dos grups coincideixen que la Nou haurà crescut com un poble, molt diferent de la dinàmica de creixement de Torredembarra, per exemple. Un dels grups determina que el creixement màxim d'aquí a 25 anys serà de 1.000 habitants.

Un dels grups mostra preocupació pel medi ambient i imagina que les energies renovables tindran molt de protagonisme. Aquest mateix grup imagina que la via de l'AVE ja estarà soterrada. L'altre grup mostra preocupació pels serveis. Imagina la creació d'un restaurant tradicional i d'una zona esportiva amb una piscina coberta.

· D'aquí a 25 anys, si tot va molt malament, la Nou...

Si ha estat difícil imaginar els 25 anys propers si tot va molt bé, més difícil ha estat imaginar-los si tot va molt malament.

La principal preocupació gira entorn del creixement del municipi i de la integració de la immigració. Un dels grups determina que si tot va malament, la Nou de Gaià esdevindrà un barri de Torredembarra.

La pèrdua de conreus per esdevenir terres ermes, també ha estat una de les preocupacions d'un dels grups.

I per què és important aquest taller i els propers per a l'Agenda 21? Perquè entre tots/es aconseguim la Nou que volem!

Per aconseguir que els treballs de l'Agenda 21 s'adaptin plenament al municipi, és a dir, que respondran a les nostres necessitats i recolliran allò que pensem, sentim i diem els veïns i les veïnes de la Nou.

A partir d'aquí, la "radiografia" o diagnòstic de la Nou serà molt més detallada i el Pla d'Acció Local cap a la sostenibilitat que en sortirà i que marcarà les accions de caire social, econòmic i ambiental que hem d'emprendre per millorar el nostre municipi i la nostra qualitat de vida serà realment el que ens cal.

MESTRAL AGRÒNOMS, S.L. ENGINYERIA DEL MEDI AMBIENT
C/ Raval Martí Folguera, 8, 3r. 2a. 43201 Reus (Baix Camp)
Tel. 977 12 70 27 · Fax 977 12 70 58 mestral@tinet.org

■ BAIX GAIÀ

■ UN PAS ENDAVANT

TERRITORI I SOCIETAT

Per Jordi Suñé Morales

En el marc del Gaià Folk, el diumenge 22 d'octubre, el regidor de la Nou de Gaià Xavi Vila i l'ambientòleg Pau Arasa presentaven l'estudi "Territori i societat al Baix Gaià".

No era un dia qualsevol ni l'estudi era un més dels tants que es fan i després passen a millor vida. El marc del Gaià Folk ofereix unes possibilitats per a la festa i la música incomparables.

Però també suposa un espai de debat i de trobada molt interessant pel present i futur de les nostres administracions i del nostre teixit associatiu. Així doncs, l'estudi ha estat molt ben acollit al Gaià Folk.

L'estudi analitza diversos aspectes relacionats amb aspectes econòmics, socials, de mobilitat, de medi ambient, etc. Es tracta d'una incursió al fons de qüestions que ofereixen llums

i ombres. I el que és més important de l'estudi, es proposen una sèrie de propostes col·lectives que passen per la mancomunació d'alguns de serveis de la comarca i la relació simbiòtica entre municipis petits i grans.

No només això, la importància de l'estudi rau en què s'institucionalitza un projecte sorgit de la societat civil que tot just es comença a debatre. La sensibilitat que estan demostrant els Ajuntaments en aquest sentit els ha portat a col·laborar en àmbits com el del turisme, creant una marca turística pròpia. Sens dubte, són iniciatives molt positives que obren les portes al futur.

L'estudi permetrà anar més enllà i plantejar nous horitzons de col·laboració.

Paral·lelament, l'equip redactor de l'estudi ha aconseguit ajuda per assessorar-se jurídicament i garantir fórmules vàlides per englobar els municipis del Baix Gaià on tothom s'hi pugui sentir a gust.

El camí és llarg i, segurament, lent però estic convençut que no té volta enrera. Felicitats per la feina.

■ BAIX GAIÀ

■ GAIÀ FOLK

LA NOU DE GAIÀ,

CAPITAL GEGANTERA

Per Xavier Sellarès Casas

Tenim entre nosaltres unes festes noves: les festes comarcals del Baix Gaià.

Ja fa quatre anys que es van endegar i, any rera any, es van consolidant i estenent per la comarca. Més enllà del localisme saludable que cadascú pugui tenir, hi ha un sentiment compartit de comarca que cada dia creix i creix. Les utopies –a diferència de les quimeres que es cremen a l'instant– un bon dia s'ideen, després s'alimenten mentalment sense defallir i, finalment, el futur –que ja es va fent present– les posa en pràctica. Ja són 5 els municipis que s'hi han incorporat: Torredembarra, la Riera de Gaià, Altafulla, la Nou de Gaià i el Catllar. Tant de bo els pobles que no són caps municipals, també, hi puguin ser representats ben aviat.

Durant tot el mes d'octubre hi ha hagut actuacions de grups musicals de prestigi, però també actes on els protagonistes són la gent de la nostra comarca: diables, gegants, la castanyada, bitlles, activitats infantils...

Es tracta de ser una cultura popular, però també un esdeveniment que generi dinàmiques d'intercanvi cultural entre les diferents entitats del Baix Gaià.

Des d'un primer moment la voluntat d'aquest festival era la de ser una festa comarcal que promogués la participació dels pobles i associacions del nostre territori. Ja són molts els que hi participen o han participat en les darreres edicions. Enguany s'hi ha

■ GAIÀ FOLK

LA FESTA DEL BAIX GAIÀ

2

incorporat el Catllar, que estrenava nova parella de gegants, colla de diables, grallers i timbalers. El IV Gaià Folk, aquest festival interdisciplinari, ha estat acollit pel Baix Gaià i ha estat impulsat per moltes entitats i administracions. El cicle té el suport especial del Centre de Cultura Popular i Tradicional Catalana de la Generalitat de Catalunya que ha col·laborat d'una manera important.

Destacar que ha estat l'edició amb més presència de públic, comarcal i visitant, superant les 4.500 persones. El Gaià folk esdevé, com dèiem anteriorment, una festa anual del Baix Gaià. En aquesta línia cal veure com els impulsors de l'estudi "Territori i societat del Baix Gaià" van voler presentar el treball en el marc del Gaià Folk.

El Gaià Folk ha esdevingut un marc de referència en el camp de la música i la cultura popular però també en l'àmbit comarcal, amb un sentit més ampli. És un punt de trobada, és una mostra d'espectacles de qualitat, és una oportunitat per als grups locals, un espai de reflexió, un mes de festa, etc. Per en Jordi Suñé, el Gaià Folk ha gaudit d'un creixement sostenible, ja que la incorporació de nous municipis i pobles a l'agenda s'ha fet progressivament i el pressupost ha anat creixent de la mateixa manera.

La previsió de cara l'any vinent és semblant, amb més activitats i més pobles. Caldria consolidar el procés d'obertura del concepte de "cultura popular" incloent l'avantguarda de tot allò que es produeix musicalment a la nostra societat. En aquest sentit,

en aquesta IVa edició s'ha introduït el rock i la música electrònica.

Durant el mes d'octubre d'enguany, així com ja ho va fer l'any passat, la Nou va participar-hi. El diumenge dia 22 d'octubre va tenir lloc a la Nou de Gaià la

Trobada Gegantera del Baix Gaià, possiblement un dels actes més destacats del Gaià Folk. D'una manera o altra, m'he vist al mig de l'esdeveniment i vaig tenir la sort de col·laborar en l'organització com a membre d'entitats participants. Són moltes les setmanes, i unes tantes trucades, les que fan falta perquè qualsevol acte compartit tiri endavant. Predisposició per participar en els actes del Gaià Folk, en les festes del Baix Gaià, n'he trobat a tot arreu. Va ser un plaer que un ardenyol pogués fer d'enllaç amb les colles de Roda de Barà, Creixell, Torredembarra, la Riera de Gaià i el Catllar. També hi va ser representada Altafulla mitjançant els Grallers d'aquella població i la Nou de Gaià va donar aixopluc i coordinació a l'esdeveniment. Poder realitzar aquesta trobada a la Nou fou tot un privilegi per tots naltros. Sempre et recordarem. Va ser impressionant!

La plantada de gegants va tenir lloc just davant l'Església a les 11 h. Així que anaven arribant les diferents

colles s'anaven col·locant per totes les seves immediacions. Feia molt de goig. La Nou va convertir-se per un dia en capital gegantera del Baix Gaià. L'ordre de sortida de les diferents comitatives va fer-se per sorteig. Els Gegants, acompanyats pels grallers, els nans, els capgrossos... van fer una cercavila, pel poble. Van començar a la plaça de l'Església, van continuar pel carrer Major, fins al carrer de la Generalitat, tot baixant fins l'avinguda de Catalunya, van pujar pel carrer de les Cases Noves fins acabar a la plaça del Centenari on totes les colles van fer una actuació conjunta.

Per a l'edició del proper any, estaria molt bé que s'incorporessin més colles geganteres i de capgrossos. Potser el Gaià Folk podria actuar com a estímul de noves colles allí on encara no n'hi ha. Una colla gegantera fomenta la cultura popular i afavoreix les relacions interpersonals, alhora que dona a conèixer la població durant els intercanvis amb d'altres places.

■ GAIÀ FOLK

UNA FESTA
PARTICIPATIVA

Projectes de futur n'hi deuen haver un munt. A uns quants ens agradaria que la comarca es dotés d'un Ball dels Gegants del Baix Gaià on totes les colles aprenguessin el ball i l'interpretessin conjuntament. Això de moment és una idea, el futur una altra vegada té la paraula.

A més de la Trobada de Gegants també es van fer altres activitats del Gaià Folk a la Nou. Enguany, les entitats i associacions del municipi que van voler van participar i organitzar les seves activitats culturals, amb el suport de l'Ajuntament de la Nou, al llarg del tercer cap de setmana d'octubre: conferències, concerts, exposicions, tallers d'activitats, dinar popular, jocs, gimcana...

Aquesta és una bona forma de participar i de generar vincles saludables a la societat civil d'aquest poble (i de qualsevol altre) que resulta culturalment positiva i cal potenciar.

Només ens queda felicitar la Nou en general pel seu marc immillorable, els participants i el nombrós públic per l'assistència. Assenyalar que, si bé les propostes noves necessiten temps per vèncer suspicàcies per tal que quallin a la gent i d'aquesta manera se les facin seves, el Gaià Folk -les festes de la comarca sentimental del Baix Gaià- van éssent assumides cada vegada més per tothom. Aquest és, sens dubte, un imaginari col·lectiu, un patrimoni que ens pertany a tots. Que hi xaleu cada vegada més!

Endavant Baix Gaià!

■ OPINIÓ

■ L'HABITAGE

NEGOCI PER A UNS QUANTS,
PREOCUPACIÓ PER A MOLTS
Per Òscar Martí i Mompel

Fa un any analitzàrem les causes de l'augment desmesurat del preu de l'habitatge a Espanya, en el període que es va iniciar a finals del segle passat i es va avivar amb l'entrada de l'euro, que ha comportat una inflació general, una consegüent pèrdua del poder adquisitiu i una disminució en la taxa d'estalvi (part de la renda destinada a l'estalvi), actualment la més baixa des de l'any 1999 i que se situa en el 9,4%.

Un dels motius que esgrimirem fou la baixada del tipus d'interès que se situava per sota de la inflació catalana i també espanyola, cosa inèdita fins a l'actualitat i la raó de la qual hem de buscar-la en la pèrdua de la competència de la Política Monetària del Banc d'Espanya a favor del Banc Central Europeu i en una situació econòmica divergent respecte dels principals països de l'UEM (Unió Europea i Monetària), on convenia uns tipus d'interès baixos per reactivar l'economia, tot al contrari que a Espanya on hauria estat adient tenir-los més alts per tal de poder controlar la inflació i de passada hauria frenat aquesta escalada de preus de l'habitatge.

Un altre dels motius fou l'increment de la demanda, per l'emancipació de les generacions del "baby boom", per l'existència d'una nova demanda provocada per separacions i divorcis, per l'arribada d'immigrants i nous

residents i, sobretot, per una entrada de capital especulatiu que defugia de la Borsa i veia en "el totxo" una inversió més segura, amb un major palanquejament financer i una facilitat de crèdit creixent.

Canvi de tendència en el tipus d'interès:

En un any els tipus d'interès han augmentat considerablement, més d'1,7 %, i molts dels pisos construïts a Espanya en aquest període estan en mans de capital especulatiu. Aquests dos factors poden fer desinflar el que ja s'ha anomenat la "bombolla immobiliària". Per què? Amb el tipus d'interès més alt, els préstecs hipotecaris s'encareixen i, per tant, perjudiquen la compra i alhora el manteniment de les hipoteques per aquells que han comprat els pisos per especular amb capital aliè. A més, si els inversors van comprar fa uns anys, poden renunciar a certs guanys per acabar venent a un preu inferior a l'actual però superior al preu al qual van comprar, i això pot acabar comportant una pressió cap a la baixa dels preus.

Els experts desitgen més que preveuen una desacceleració del preu de l'habitatge -un aterrament suau- que no perjudiqui l'economia, ja que el sector de la construcció, a Espanya més que enlloc, és el principal motor de l'economia. Però pot succeir que

■ L'HABITAGE

L'ESTALVI HA CAIGUT ALS NIVELLS
MÉS BAIXOS DES DE L'ANY 1999

2
2

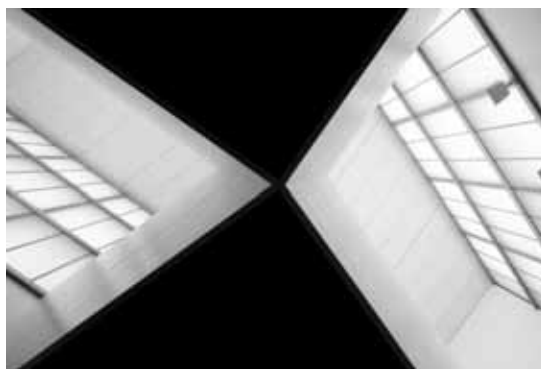
la demanda real, la que té la necessitat de comprar per poder viure-hi, no tingui possibilitat d'accedir a l'habitatge, per més allargaments dels terminis del crèdit i facilitats en el pagament que ofereixin les entitats financeres (actualment préstecs hipotecaris a 40 i 50 anys, amb quota creixent, amb diferiment d'una part del crèdit al venciment, amb temps de carència en el qual només es paguen interessos...). No obstant això, segons una informació apareguda a "El Periódico", d'acord amb un estudi de la Universitat de Barcelona, hi ha la previsió que el preu dels pisos pugui disminuir d'aquí fins l'any 2009 en un 20%.

Sigui com sigui, però, tot i la creença errònia de què els preus dels pisos no ha baixat mai a Espanya, (només que es mantinguin els preus o que aquests augmentin per sota de la inflació, es produeix una baixada real del preu) són molts els símptomes de l'arribada d'aquest estancament o si més no de la moderació en l'increment de preus: 1. Entitats financeres han realitzat elevades plusvàlues amb la venda de les seves participacions en immobiliàries. La venda d'Immobilària Colonial o de Landscape, o la OPA de Martinsa a Fadesa, pactada amb els seus actuals propietaris en són uns exemples. 2. Grans immobiliàries espanyoles comencen a invertir a l'estranger, en

països com Polònia, Romania o Hongria, països en vies de desenvolupament i que negocien l'entrada a la UE, ja que hi preveuen un major recorregut a l'alça que a Espanya.

Endeutament creixent de les famílies espanyoles: Hem dit que la taxa d'estalvi ha caigut als nivells més baixos des de l'any 1999, i l'endeutament de les famílies cada vegada és més gran, així com el percentatge de renda destinada a l'habitatge. Una mostra d'això és l'aparició de nous intermediaris financers que plantegen refinançaments de deutes amb una disminució de la càrrega financera o quota i no és altra cosa que allargar el termini del crèdit, passar deute de curt a llarg, posant crèdit al consum dins del crèdit hipotecari, i acabar estant més endeutats que abans atesos els costos de cancel·lació i constitució dels préstecs hipotecaris. L'elevat endeutament de les famílies també pot perjudicar una disminució del consum privat i, per tant, perjudicar el creixement econòmic del país.

El paper de l'Administració: Altra dada preocupant ha estat l'escàs paper de l'administració en un període on a Espanya ha governat tant la dreta com l'esquerra. Una dada és

significativa i esfereïdora, Espanya té actualment un parc immobiliari d'habitatge social del 9% front a altres països europeus que arriba al 60%. La manca d'habitatge social destinat a la venda o lloguer també permet una major escalada de preus de l'habitatge lliure en no existir competència. A més, són molts els economistes que consideren inapropiada la política espanyola d'ajuda a la compra del primer habitatge amb desgravacions a l'IRPF universals, és a dir, independentment del nivell de renda. En un país on els sous han perdut poder adquisitiu en els últims anys i existeix una gran quantitat d'assalariats que no arriba als 1000 euros el mes, els coneguts com mileuristes, l'habitatge social o de preu limitat és cada cop més necessari.

Un problema de fons que ha contribuït a l'escassa construcció d'habitatge social i alhora a l'increment del preu ha estat el mal finançament dels

■ L'HABITAGE

ELS PAPERS DE L'ADMINISTRACIÓ

ajuntaments que han hagut de vendre solars aconseguits gràcies a les cessions urbanístiques que marca la Llei per tal d'obtenir recursos.

Un altre fenomen en el qual l'administració caldrà que actuï amb contundència per evitar-lo és el frau en moltes transaccions immobiliàries on és normal que part de les plusvàlues siguin encobertes i per tant deixin de tributar.

Aquest article fou publicat al Diari de la Torre del mes de novembre de 2006.

■ METEOROLOGIA

■ EL TEMPS A LA NOU

RESUM METEREOLÒGIC DE LA NOU DE GAIÀ GENER - NOVEMBRE 2006

Per Àngels Rafi

Hola amics ja som aquí, amb el resum meteorològic d'aquest any 2006.

Si hem de qualificar aquest any d'alguna manera, el titular seria any molt sec. Venim d'un any 2005 ja sec, tot i que va tenir un parèntesi destacable a la tardor de 2005, que va ser molt plujosa. Semblava que l'any 2006 havia de ser més plujós que l'anterior, però la realitat és que ha sigut un any molt sec i amb molt estrès hídric per a la vegetació i els conreus. Si tenim

en compte que dels 308,6 lm² 237,7 van caure en tan sols 2 mesos (gener i setembre) trobem que els altres deu mesos han caigut 70,9 l/m². Crec que amb aquesta última dada no fa falta dir res més. Un fet destacable d'aquest any va ser la nevada del dia 27 de gener a la nit i dia 28 de gener. Una nevada que va coincidir amb la nova obertura del casal. Destacar també el dia 13 de setembre, que amb 63 litres és el dia que ha plogut més de l'any. Farem

MES	TEMP. MÀXIMA °C	TEMP. MÍNIMA °C	TEMP. MITJA °C	RATXA MÀXIMA Km/h	DIA AMB MÉS PRECIP. Lm/2	PLUJA TOTAL Lm/2
GENER	16,8 el dia 18	0,8 el dia 28	8,2	72,4 NW el dia 1	18,6 el dia 9	116,4
FEBRER	20,2 el dia 16	0,1 el dia 7	9,1	66,0 NW el dia 19	2,4 el dia 26	2,9
MARÇ	23,9 el dia 24	2,0 el dia 2	12,9	109,4 NW el dia 11	1 el dia 18	1,7
ABRIL	27,6 el dia 1	3,9 el dia 12	15,4	51,5 ESE el dia 10	2,0 el dia 15	3,2
MAIG	29,1 el dia 28	10,9 el dia 1	18,8	51,5 SSE el dia 3	6,6 el dia 31	9,1
JUNY	31,0 el dia 29	11,8 el dia 1	21,8	54,7 ESE el dia 15	0,5 el dia 25	1,5
JULIOL	33,6 el dia 12	18,5 el dia 7	26,5	45,1 SE el dia 28		INAP
AGOST	36 el dia 3	16,4 el dia 18	24,2	54,7 NW el dia 3	4,0 el dia 14	31,0
SEPTEMBRE	31,2 el dia 4	14,3 el dia 27	22,2	156,1 N el dia 5	63,0 el dia 13	121,3
OCTUBRE	28,3 el dia 29	13,3 el dia 6	19,6	69,2 N el dia 3	6,6 el dia 18	14,2
NOVEMBRE	23,6 el dia 1	7,8 el dia 30	15,4	80,5 N el dia 21	2,3 el dia 17	7,3

■ L'AJUNTAMENT INFORMA

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA 2006

El passat 1 de novembre se celebraren les eleccions al Parlament de Catalunya, convocades anticipadament després de l'aprovació del nou Estatut d'Autonomia en el referèndum dut a terme el 18 de juny.

Per al coneixement dels ciutadans d'avui a la Nou i de qui pugui llegir aquesta revista dins d'uns anys, publiquem les dades dels resultats electorals.

Destaquem que la participació va ser del 67,9 %, molt superior a la mitja catalana, menys del 60 %. Convergència i Unió ha obtingut el 40,6 % dels vots, Esquerra Republicana de Catalunya el 25,9 %, el Partit Socialista de Catalunya el 15,2 % i tant el Partit Popular com Iniciativa per Catalunya-Verds el 5,3 %.

Fonda Restaurant

RIERA

Mª Dolors Torredadell

DISSABTES NIT OBERT mesos de juliol i agost

- Menjars casolans
- Menú de cap de setmana a 1950 Euros
(tres plats i postres a triar a la carta, pa i vi)
- Sopars tertúlia i exposicions

c/. Sant Antoni, 11 - Tel 977 65 50 57
La Riera de Gaià

RESULTATS A LA NOU

Nombre d'electors censats	330 persones
Nombre de certificacions censals aportades	0 persones
Nombre d'electors que han votat	224 persones

VOTS:

Paperetes nul·les	1
Paperetes en blanc	4
Partit Popular	12
Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel canvi	34
Convergència i Unió	91
Partit Obrer Socialista Internacionalista	0
Partit antitaurí contra el maltractament animal	2
Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i alternativa ...	11
Esquerra Republicana de Catalunya	58
Movimiento Social Republicano	0
Escons insumisos - Alternativa dels demòcrates descontents	0
Partit família i vida	2
Ciutadans - Partido de la ciudadanía	7
Els verds - Alternativa verda	0
Por un mundo más justo	0
Partit humanista	0
Partit comunista del poble de Catalunya - Nosaltres sòm	0
Plataforma adelante Catalunya (Alternativa espanyola democràcia nacional)	0
Izquierda republicana -Partit República d'Esquerra	0
Partit Republicà Català	2

■ MOVIMENTS DEMOGRÀFICS

BODES, NAIXEMENTS I DEFUNCIONS

NAIXEMENTS 2n semestre 2006

AINOA GUILLAMON SIRVENT	09-06-2006	Tarragona
ANASS AKKOUH	10-07-2006	Tarragona

MATRIMONIS 2n semestre 2006

No n'hi consten

DEFUNCIONS 2n semestre 2006

JOSEP LLUÍS DUCH VIRGILI	23-10-2006	Cementiri la Nou de Gaià
MONTSERRAT ROVIRA VIRGILI	16-11-2006	Cementiri la Nou de Gaià

EXCUSES O
RECICLES?

Ajuda'ns a estalviar recursos amb responsabilitat: **recicla't**

Ja són aquí els
contenidors soterrats

ECOVIDRIO

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
i Habitatge

FELIÇ 2007